

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה שלא מן המניין, מס' 36

מיום שני, כ"ב באב תשע"ז, 14.8.2017

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 36 מישיבת המועצה שלא מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, כ"ב באב תשע"ז, 14.8.2017

משתתפים:

עו"ד אבי גרובר	- ראש העירייה
מר עידן למדן	- חבר מועצה
מר יעקב קורצקי	- חבר מועצה
גב' דברת וייזר	- חברת מועצה
גב' נורית אבנר	- חברת מועצה
מר גיא קלנר	- חבר מועצה
גב' שירה אבין	- חברת מועצה
מר טל עזגד	- חבר מועצה
מר רפאל בראל	- חבר מועצה
פרופ' מרק מימוני	- חבר מועצה
ד"ר איריס קלקא	- חברת מועצה
מר אהרון אלמוג אסולין	- חבר מועצה

חסרים:

גב' רות גרונסקי	- חברת מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
מר עידו כחלון	- חבר מועצה

נוכחים:

שירלי פאר	- מנכ"לית העירייה
עו"ד מיכה בלום	- היועץ המשפטי
ניסים בן יקר	- מבקר העירייה
גידי טביב	- גזבר העירייה
אריק דורון	- מנכ"ל אגודת הספורט
ורד שני	- עוזרת ראש העיר
דגנית גרינבוים	- מנהלת לשכת ראש העיר
רועי אבידור	- עוזר המנכ"לית

על סדר היום:

1. דיון בהצעה לסדר של קבוצת חברי המועצה מיום 8.8.17 ועניינה "הצעת תבחינים רמת השרון 2018".

1. דיון בהצעה לסדר של קבוצת חברי המועצה מיום 8.8.17 ועניינה "הצעת תבחינים רמת השרון 2018".

מר אבי גרובר: אני מתכבד לפתוח ישיבה שלא מן המניין מספר 36,

לפי סעיף 9א', לפי בקשתם של 9 חברי מועצה. אני מציע שאנחנו נעבור על הנוסח שהעברתם. אני יודע שגם ליועץ המשפטי, גם לגזבר וגם לי, יש פה כמה שינויים שאני אציע לבצע. אני מציע שאחרי זה נעמיד להצבעה איזשהו נוסח.

הסעיף הראשון שאני ראיתי שאתם הוספתם, שיניתם משהו, זה סעיף 10, בעמ' 2. כתוב בין הסעיפים בחוברת התמיכה יש סעיף המוקדם לתכנית עבודה של אותה עמותה נתמכת לשנה שבה מיועדת התמיכה. אני לא רואה עם זה שום בעיה.

סעיף 12 – ככל שיידרש על ידי העירייה, המוסד הנתמך, מתחייב לציין ולהזכיר את דבר קבלת התמיכה. והוספתם פה משפט נוסף – עמותה שמקבלת תמיכה מהעירייה, שלא תפרסם כנדרש על פי חוזר מנכ"ל משרד הפנים, תיגרע ממנה התמיכה באותה שנה גם אם הדבר יצריך... כספים, אני לא רואה עם זה שום בעיה. מיכה וגידי, איפה שיש לכם הערה, תגידו.

סעיפים 14-18 – זה סעיפים שהוספתם כל פעילות שהעירייה יכולה לבצע בכוות עצמה, תעשה תמיד בעדיפות על ידי העירייה, ולא תינתן תמיכה לעמותות במקום הוצאת מכרז כדון, אלא אם כן הפעילות משמשת כהמשך ישיר בפעילות באותו תחום, מבוצעת על ידי גורמים ארציים. גם לא רואה עם

זה בעיה.

אותו דבר עם סעיף 15, 16. סעיף 17 – מה זה בדיוק אומר – בחוברת התמיכה צריכה להיכתב הערה ש... אין מורשי החתימה בעל עבר פלילי. מה?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אתקן את זה לפני שמיכה ישיב ואני אסביר את רוח הדברים, אולי שווה לנסח את זה שבחוברת התמיכה תהיה הצהרה של מנהלי העמותה שאין להם עבר פלילי בתקופת... אני חושב שזה מיכה...

מר אבי גרובר: מנהל עמותה יכול להיות עם עבר פלילי? יש בחוק מאוד מפורשות מי רשאי לכהן ומי לא רשאי לכהן.

עו"ד מיכה בלום: אני לא בדקתי את זה בחוק העמותות.

מר אבי גרובר: למשל דירקטור בחברה ציבורית לא יכול להיות...

מר רפאל בראל: אבל עמותה וחברה ציבורית...

מר אבי גרובר: אני שואל את היועץ המשפטי בשביל זה. מישהו שעבר ברמזור אדום לפני 12 שנה.

עו"ד מיכה בלום: בדיוק...

מר אהרון אלמוג אסולין: לכן הוספתי הצהרה שאין לו עבירה פלילית בתקופה שיש עמה קלון ובתקופת הקלון.

עו"ד מיכה בלום: מותר להתייחס בעניין הזה של הקלון, הוא גם לא דבר פשוט. כיוון שאם הוא הורשע והוא היה אזרח רגיל ולא עובד ציבור או נבחר ציבור, אז הפרקליטות לא דורשת קלון. הוא יכול לקבל הרשעה אפילו בשוחד, ולא לקבל קלון. כאשר הוא נכנס לתפקיד ציבורי לאחר מכן, על הפרקליטות בהתאם לחוק לפנות לבית המשפט ולבקש לשים עליו קלון, וזה הליך נוסף. לכן, הייתי אולי מנסח את זה כעבירה-

מר אבי גרובר: חטא או פשע. עוון זה הכי נמוך, נכון?

עו"ד מיכה בלום: עוון זה הכי נמוך. אני הייתי מתייחס שהוא לא

הורשע במהלך ה-7 השנים האחרונות בעבירה מסוג חטא או פשע.

מר עידן למדן: אפשר גם ללכת לפי חוק סדר הדין הפלילי על פי

אחד הפרקים לצורך העניין.

עו"ד מיכה בלום: הרי בסופו של דבר, אני מאמין שאם יעלה דבר

כזה, זה יבוא... ואני אצטרך לתת התייחסות האם אנחנו-

מר אבי גרובר: אנחנו נסמך את היועץ המשפטי בדיוק לנסח את

המשפט. הכוונה היא שבתקופה של 7 שנים, לא יהיה מסוג חטא או פשע.

צריכה להיכתב הצהרה, שבקרב מנהלי עמותה...

מר עידן למדן: יינתן תצהיר.

מר אבי גרובר: מה זה... מורשי חתימה? ... מנהל, מה זה מורשה

החתימה. אם הוא לא מורשה חתימה והוא מנהל בעמותה?

עו"ד מיכה בלום: שאלה יפה. יכול להיות שרשם העמותות. החשיבות,

אני מבין ככה, זה ה...

מר אהרון אלמוג אסולין: הדגש הוא על מורשי חתימה, בהחלט. כדי שלא

יהיה אדם שהורשע בכספים, שפתאום נותן שיקים. זה לא נראה לי.

???: מנהל ו/או מורשה חתימה.

מר רפאל בראל: אני הייתי משאיר מנהל ומורשה חתימה.

מר עידן למדן: בעל תפקיד.

מר אבי גרובר: מנהל ו/או מורשה חתימה.

מר רפאל בראל: כן, זהו.

מר אבי גרובר: אשר בתקופה של 7 שנים שקדמה למועד הגשת

הבקשה, הורשע בפסק דין חלוט בעבירה של חטא או פשע. בסדר?

עו"ד מיכה בלום: רגע, נשאלת פה שאלה נוספת, אם אנחנו יודעים

שהוגש כנגד מישהו כתב אישום על שוחד, והוא עדיין לא הורשע, אבל הוגש כתב אישום, הלוא-

מר גיא קלנר: ראש ממשלה לא מתפטר בגלל זה.

עו"ד מיכה בלום: ראש ממשלה לדעתי, לפי חוות הדעת המשפטית

שלי, יצטרך להתפטר.

מר גיא קלנר: או-אה. עכשיו אני מציע לו להיזהר.

עו"ד מיכה בלום: כי אני אגיד לכם, היה פסק דין של רוכברגר-

מר אבי גרובר: רגע, יש לי פה טלפון מ-YNET, הם עושים מזה

כותרת.

עו"ד מיכה בלום: גם ראשי הערים הנוספים, שבית המשפט העליון

אמר משהו, על אותו חוב, דרך אגב.

מר גיא קלנר: אין בעיה, אתה רוצה לתת עוד הגנה.

מר עידן למדון: מיכה מאז אימץ את חוות הדעת הראויה. מאז

העתירה הוא אימץ את חוות הדעת הראויה.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: חבר'ה, חבר'ה. אנחנו עכשיו כאן מדברים, ואני

מניח שלכולנו יש בראש שם מסוים של גוף מסוים, שאנחנו כביכול מדברים

בכיוון שלו, אבל יכול להיות... בגוף כמו אילן, או בגוף כמו אלוו"ט, או

במקום כזה שאנחנו מאוד-מאוד רוצים לעזור להם, או ברוטרי, או בלא יודע

במה. גוף שאנחנו מאור רוצים לעזור להם מבחינה כספית. אחד המנהלים שבמקביל גם באיזשהו תפקיד ציבורי, הוגשה נגדו איזושהי תלונה על ידי איזשהו פעיל אחר. ועכשיו הוא לא ירצה להתפטר, כי זכותו לא להתפטר במהלך משפט. זה גם לא איזשהו איש ציבור. הבן אדם כולו מנהל באיזשהו תאגיד. ופתאום אנחנו, בגלל שבהצהרה כתוב, אז עכשיו אנחנו לא יכולים לתת תמיכה. אני חושב שהם צריכים-

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מראש לא נכנסתי לסוגיות האלה. אני חושב שאדם שלא הורשע,-

מר אבי גרובר: נכון, אז בואו נשאיר את זה הורשע.

מר אהרון אלמוג אסולין: אדם שלא הורשע הוא לא הורשע. אם ועדת התמיכה תחליט להביא את זה לאישור המועצה – זכותה. אבל להכניס את זה מראש כמדיניות, אני חושב שזה לא נכון, זה בניגוד לחוק. ואני לא העליתי את זה...

מר אבי גרובר: אז בסדר, אמרנו הורשע. בואו נעבור לסעיף 18. מיכה, רצית להגיד על זה משהו?

עו"ד מיכה בלום: כן. כתוב ככה – עמותה הקשורה בקשרי משפחה. הייתי מוסיף 'ו/או קשרים אחרים'. יכולים להיות גם קשרים עסקיים או נוספים, שאנחנו לא יכולים לקבוע אותם כרגע, ורצוי היה להרחיב את הסעיף הזה לתוספת הזאת 'ו/או קשרים אחרים'.

מר אהרון אלמוג אסולין: מקובל עליי.

מר עידן למדן: קשרים עסקיים?

ד"ר איריס קלקא: קשרים אחרים יכולים להיות קשרים עסקיים.

עו"ד מיכה בלום: אחרים, אני לא יודע, למשל...

מר יעקב קורצקי: אם 'אחרים' זה כל דבר, כולם פסולים פה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא, לא.

מר יעקב קורצקי: כולם פסולים קשרים אחרים. אתה אמרת מילה

כוללנית, מה זה קשרים אחרים?

עו"ד מיכה בלוס: לא תקינים.

מר יעקב קורצקי: נו, מיכה.

עו"ד מיכה בלוס: ... חמור, אז אתה מטפל בו.

מר יעקב קורצקי: זה כוללני מידיי.

מר אבי גרובר: חבר מועצה שנמצא במצב של ניגוד עניינים, אמור

להצהיר עליו.

עו"ד מיכה בלוס: נכון. אני לא מדבר על חבר מועצה, אני מדבר על

חבר בעמותה.

מר אהרון אלמוג אסולין: על נבחר ציבור ועל עובדי עירייה.

עו"ד מיכה בלוס: אני מדבר חבר עמותה שיש לו קשר עסקי.

מר אבי גרובר: חבר מועצה מגיש הצהרה לעניין ניגודי עניינים.

עו"ד מיכה בלוס: קשרי משפחה רשום.

מר אבי גרובר: קשרי משפחה זה נורא בולט, ואני חושב שהכוונה

מובנת. חבר מועצה מגיש בתחילת הקדנציה הצהרה בדבר ניגוד עניינים. יש

לנו רואה חשבון שבודק את הבקשה. אם הוא רואה שבחברת נמצא גורם, וזה

גם עמותה, אני לא יודע בדיוק איך, שמופיע באותו ניגוד עניינים, אז תפקידו

לבוא ולהעיר. אני לא בדיוק מבין מה זה קשרים אחרים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אסביר. ברשותך, אני אסביר. הסעיף הזה נועד

להגן קודם כל על חברי ועדת התמיכות. ועדת התמיכות יכולה להימצא במצב שמתוך רצון לרצות נבחר ציבור או עובד עירייה, הם יעמדו בין הפטיש לסדן, ויצטרכו להחליט כן או לא, לתת תמיכה או לא לתת תמיכה. כל הרעיון שעומד מאחורי הסעיף הזה, אומר 'אני לא רוצה שהיועץ המשפטי, המנכ"לית או הגזבר, שהם חברי הוועדה, יתחבטו בכלל בסוגיה הזאת. אני אומר 'תביאו את זה להחלטת המועצה להצבעה פרטנית. אני חושב שזה מגן עליהם. אם מיכה חושב שגם קשרים אחרים יכולים להפריע לאותה ועדה להגיע להמלצה מזוקקת וטהורה להצבעה, אני חושב שהם צריכים להביא את זה לכאן. להגדיר את זה 'קשרים אחרים', זה נכון, זה בעייתי. אז אולי – קשרים אחרים המעוררים סימני שאלה לניגוד עניינים. אוקיי, אפשר גם את זה.

מר אבי גרובר: עוד פעם, יש הגדרה בחוק לניגוד עניינים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה לעולם לא תכסה את הכל.

מר יעקב קורצקי: אז הם לא יכולים לעבוד בכלל.

גב' דברת וייזר: צריך להגיד – לפי המוגדר בחוק.

מר אבי גרובר: זה בדיוק העניין.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה שמוגדר בחוק אני לא מגדיר אותו, זה בסדר,

זו מדיניות, זה בסדר, אין בעיה. אפשר להוסיף את זה.

גב' דברת וייזר: אז אולי נוסיף את זה, או כל ניגוד עניינים אחר

שמוגדר בחוק.

מר אבי גרובר: העבירה הכי קשה שיכולה להיות בסוף הסיפור

הזה, בכל הדבר הזה, זה שמישהו לא בדיוק סגור מה זה הקשר האחר. הוא

כביכול לא הצהיר על הקשר האחר. ואז פתאום הוא נכנס לכל מיני האשמות

של דיווח כוזב או אי דיווח או כל מיני כאלה, שזה יכול להיות עבירות

פליליות לא פשוטות בכלל, שבן אדם בכלל לא הבין מה זה קשר אחר. או שאנחנו נותנים איזושהי מילה. בואו, יש קונסטרוקציות משפטיות לדברים האלה. נגיד קשר אחר, זה אם אתה עכשיו ישבת למטה בבית הקפה, ומישהו שהוא קשור לאיזושהי עמותה, ישב בשולחן לידך, והתפתחה שיחה בין 2 השולחנות, ישבתם עכשיו 3 שעות ודיברתם, מישהו צילם אותך. זה סוג של קשר אחר. דיברתם, אתם חברים.

מר אהרון אלמוג אסולין: נכון, זה בעייתי.

מר אבי גרובר: ואז אתה מוצא את עצמך פתאום כביכול לא הצהרת.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה יודע למקד את זה?

עו"ד מיכה בלוס: ... עסקיים.

גב' דברת וייזר: אבל לא להגיד 'כפי שמוגדר בחוק'?

מר אהרון אלמוג אסולין: חברים לא טוב?

עו"ד מיכה בלוס: חברים יש...

מר אבי גרובר: מה זה חברים? אנחנו כולנו עיר קטנה, כולנו מכירים את כולם.

עו"ד מיכה בלוס: בית המשפט אמר שכולם מכירים את כולם.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז יכול להיות שצריך להוסיף קשרים עסקיים, ואז אתה ממקד את זה יותר.

מר אבי גרובר: מה זה עמותה הקשורה? מה זה אומר? איך עמותה קשורה? עמותה זה לא-

מר עידן למדן: מוסד נתמך.

מר אבי גרובר: לא מהבחינה הזאת. שמנהליה, מה? עמותה זה מספר באיזושהי תיקייה בירושלים.

מר אהרון אלמוג אסולין: בסדר, אז יש לה חברים, יש לה מנהלים.

גב' שירלי פאר יגרמן: מנהלי העמותה, מורשי החתימה של העמותה. עמותה יכולה להיות גם 500 איש.

מר אהרון אלמוג אסולין: נכון, אז אני אומר, רוצים למקד את זה על הנהלה?

גב' שירלי פאר יגרמן: לא, אם אני מתחברת למה שמקודם נאמר פה, מורשה חתימה או מנהל.

מר אבי גרובר: עמותה שמנהל ו/או מורשה החתימה נמצא בקשרי משפחה ו/או בקשרים עסקיים עם עובדי עירייה בכלל או רק נבחר ציבור?

מר אהרון אלמוג אסולין: גם עובדי עירייה.

מר אבי גרובר: כולם? גננת בגן דולב, בגן-

מר אהרון אלמוג אסולין: אז העמותה תחליט שזה זניח והיא לא תביא את זה למועצה. או שתגיד למועצה – יש עובדת שקשורה, והיא עוזרת גננת בגן יפתח מלפני 4 שנים. תעביר את זה להחלטת...

מר אבי גרובר: יש 900 עובדים. בוא נגיד בכירי העירייה ו/או נבחר. צריך גם להיות...

מר אהרון אלמוג אסולין: אין בעיה. בכירי העירייה זה גם בסדר.

מר אבי גרובר: בכירי העירייה או נבחר ציבור תובא לאישור, סבבה. תחולה, מה זה התחולה?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שתחולה צריכה לבוא בסעיף מקדמי, כי הופיעה בסוף.

עו"ד מיכה בלום: ... כמו כל מסמך, התחולה צריכה להיות בסוף המסמך.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא מתווכח.

גב' שירלי פאר יגרמן: זו ההערה של היועץ, שהתחולה צריכה לבוא בסוף.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא מתווכח.

גב' שירלי פאר יגרמן: היא היתה בסוף והעברתם אותה.

מר אהרון אלמוג אסולין: נכון, כי זה ההיגיון שלנו אמר.

ד"ר איריס קלקא: לא, זה היה...

מר אבי גרובר: חבר'ה, התחולה תבוא בסוף, הכל בסדר. עמ' 3,

סעיף 2. מיכה, רצית? אני מבין שלך פה היה. אני יכול להגיד גם שאני. הקטע הזה, או יכול לתת. קודם כל יש לך הבנתי השגה לעניין מסוימים או חריג.

עו"ד מיכה בלום: איפה?

גב' שירלי פאר יגרמן: עמ' 3, סעיף 2.

מר אבי גרובר: העירייה תהיה רשאית במקרים מסוימים. אתה

עומד על זה שזה יהיה במקרה חריג?

עו"ד מיכה בלום: אני מעדיף שיהיה כתוב חריג, כן.

גב' שירלי פאר יגרמן: היה חריג, זה שונה למסוים.

עו"ד מיכה בלום: מה זה מסוימים? יש מקרים חריגים, לא מסוימים.

גב' שירלי פאר יגרמן: היה חריגים וזה שונה למסוימים.

ד"ר איריס קלקא: אנחנו היום חיים בעולם שבו כל הנושא של

הסניפים, שפעם היה לכל מפלגה ולכל זה. מה שחשוב, הוא הולך ומתפוגג.

מר אבי גרובר: לא מפלגה, אסור מפלגה...

ד"ר איריס קלקא: לא, אני מתכוונת, מה שחשוב לנו לגבי העמותה, זה לא המיקום של איפה היא נמצאת, אלא אם היא מסוגלת לתת את השירותים שהיא מציעה לאנשים פה, לא משנה איך הקודקוד שלה יוצא.

מר אבי גרובר: שנייה, אנחנו עכשיו במילה אחרת, מקרים מסוימים או חריגים. מיכה, אני לא יודע כמה זה אחד או שניים מתוך אלף-

ד"ר איריס קלקא: סליחה אבי, עוד 5 מילים וסיימתי.

מר אבי גרובר: בספורט למשל, אני חושב שיש רק גוף אחד שהוא עד 50%.

עו"ד מיכה בלוס: אנחנו מדברים עכשיו על ה...? על מה אתם מדברים?

מר עידן למדן: סעיף 2.

מר אבי גרובר: יש נושאים, למשל בספורט, שאנחנו תומכים, עזוב שנייה את הטניס. אנחנו תומכים ב-3 קבוצות: כדורגל גברים, כדורסל נשים וכדורגל נשים. כדורגל גברים מקבל 40 ומשהו אחוז מהתקציב. אבל הכדורסל נשים והכדורגל נשים, מקבלים מעל 50%, הרי על זה הסעיף מדבר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שדילגת סעיף.

מר אבי גרובר: סליחה, טעות. אבל אותו דבר זה החריג והמסוים, סליחה.

עו"ד מיכה בלוס: אני לא הבנתי משהו אחד, ההערות שלי לגבי הסעיף הזה, זה אחד.

מר אהרון אלמוג אסולין: איזה סעיף, מיכה?

עו"ד מיכה בלום: אנחנו בסעיף 2, עמ' 3. העירייה תהיה רשאית במקרים מסוימים. היה כתוב חריגים. אני מעדיף להישאר במילה חריגים ולא מסוימים. כי אני לא יודע מה זה מסוימים.

ד"ר איריס קלקא: גם לא צריך מסוימים, היא רשאית, למה לא? היא לא חייבת להחליט, היא רשאית.

עו"ד מיכה בלום: ההערה השנייה שלי, כתוב פה בסוגריים – או יכול לתת שירותים.

מר אבי גרובר: זה לא יכול להיות – או יכול לתת שירותים.

עו"ד מיכה בלום: לא יודע מה זה יכול לתת שירותים.

מר אבי גרובר: אם מישהו לא נותן ברמת השרון, למה אני נותן לו כסף? מה זה הוא יכול לתת שירותים? אם הוא נתן, הוא יקבל כסף.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אסביר.

ד"ר איריס קלקא: נניח ניצן.

מר אבי גרובר: אז שייתן פה שירותים. אם הוא לא נותן פה שירותים, על מה אני נותן לו כסף.

ד"ר איריס קלקא: היא נותנת אבחונים, זה השירות שהיא רוצה לתת, כי היא נותנת אבחונים זולים. אז מה, אתה צריך סניף ש-

מר אבי גרובר: אבל היא נותנת.

ד"ר איריס קלקא: אבל עד עכשיו היא לא נתנה.

גב' דברת וייזר: אבל אין לה סניף ברמת השרון. יש לה סניף בהרצליה.

ד"ר איריס קלקא: מה זה משנה?

- מר אבי גרובר:** אבל השירות ניתן לתושבים של רמת השרון?
- ד"ר איריס קלקא:** אל אם לא תיתן לה כסף, היא לא תיתן את השירות.
- גב' דברת וייזר:** אבל רשום – אם הוכח שהיא נותנת שירות לתושבים גם עם הסניף... כאן, זה בסדר.
- מר אבי גרובר:** יש יותר בנחת ממה שאני עושה את זה עכשיו?
- מר אהרון אלמוג אסולין:** לא, אני אומר, בוא נמשיך.
- ד"ר איריס קלקא:** אז אולי הניסוח לא מובן.
- גב' דברת וייזר:** לא, את רושמת... נותן שירותים או יכול לתת.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** אני מבקש להסביר את זה. לגבי מסוימים או חריגים, אני לא אלך לרב על זה, כי זה באמת לא-
- ד"ר איריס קלקא:** או כל מיני עמותות שעוזרות ליוצאי שואה, הן יכולות להיות בתל אביב.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** איריס, אנא ממך. לגבי חריגים או מסוימים, לא נלך לרב. אני חושב שכשמחריגים משהו, זו איזושהי קונוטציה שלילית, רצינו לבוא עם אמירה יותר חיובית. אבל אני באמת לא עומד על העניין הזה. למה הוא יכול לתת שירותים? אנחנו חושבים שהקריטריונים האלה או התבחינים האלה אמורים גם לעודד גופים חיצוניים, לנסות להיכנס לפעילויות נוספות, או קיימות בעיר, וזה לא ניכר ברוח הדברים כמו שראינו אותו, לאורך כל התבחינים, כי זה מסמך די יבש. כשאנחנו אומרים – נותן שירותים או יכול לתת שירותים, זה יותר הזמנה לפתוח דלת לעמותות שעדיין לא פעילות פה, עמותות ארציות, שיכולות לתת דברים לעיר הזאת. ואני חושב שאם הן

קוראות את הקריטריון ונשארות בנותנות שירותים, ולא או יכולות לתת שירותים-

גב' דברת וייזר: ... הן לא עוברות את סף הכניסה.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה הכל.

גב' דברת וייזר: אבל אז אתה חייב לחדד ולהוסיף, שבתנאי שבאיזשהו פרק זמן מיום התמיכה הן נותנות שירותים.

מר אהרון אלמוג אסולין: יקירתי, זה מופיע במקדמים של מנכ"ל משרד הפנים. לא אני כתבתי. זה מופיע.

גב' דברת וייזר: לא, בסדר, אבל ברגע ש... יכול.

מר אהרון אלמוג אסולין: הן צריכות להיות נתמכות, בוודאי. הן צריכות להיות פעילות, סליחה, שנתיים לפני, בוודאי. לכן זאת רוח הדברים להזמין עמותות נוספות להשתלב בעשייה החברתית או כלשהי אחרת בעיר הזאת.

מר אבי גרובר: אין לי כוח לריב, זה סוג של סמנטיקה. המטרה היתה פה שאותו מוסד נותן שירותים גם לתושבי העיר, הוא נותן שירותים. איפה פיזית הוא נותן אותם, זה לא משנה. אבל שתושבי רמת השרון מקבלים שירות. אם אני משלם מכספי הארנונה של תושבי רמת השרון, אני לא רוצה היפותטית שהוא יכול, אני רוצה שתושבי רמת השרון, קיבלו שירות. אחד, אלף, או כל ה-50,000.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה אומר – היות והוא יכול, אז הוא יקבל תמיכה? לא, זה לא הכוונה.

מר אבי גרובר: זו הכוונה.

מר אהרון אלמוג אסולין: זאת לא הכוונה.

גב' שירלי פאר יגרמן: אני אוסיף, שמנהלת אגף הרווחה כבר אמרה בדיונים של שנה שעברה שהיו עמותות שלא נתנו שירותים לעיר וקיבלו תמיכה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, זה רע מאוד.

גב' שירלי פאר יגרמן: אבל הסעיף הזה עוד יותר פותח את האופציה.

מר אהרון אלמוג אסולין: הסעיף הזה נועד להזמין אחרות. אבל אם זו המשמעות, ומיכה אומר שזה מזמין עבריינות כזאת, אין לי בעיה להוריד.

גב' שירלי פאר יגרמן: אז להוריד את ה- 'או יכול לתת שירותים'.

מר אבי גרובר: לא כתוב שהוא צריך את השירות לתת פה זה. הפועל מחוץ לתחומה המוניציפאלי. הוא פועל מחוץ. הוא לא פתח פה סניף, אבל תושבי רמת השרון קיבלו שירות. אז אוקיי, הורדנו את הסוגריים.

גב' דברת וייזר: למה? הוא גם ירד מהחריגים והמסוימים. הוא מסכים להישאר עם החריגים, כי זו היתה דעתו של מיכה.

מר אבי גרובר: לא, עידן רוצה ואני גם חושב שמסוימים זה בסדר. חריג זה משהו שאתה צריך להיות 1 באלף. הוועדה עושה את זה קצת יותר. עמ' 4, סעיף 5.

מר עידן למדן: רגע, עמ' 3, סעיף 3 למעלה. אני רק רשמתי לעצמי, ואני לא יודע פה האם זו תכלית העירייה או המועצה. לדעתי זה גם כן אישור המועצה כמו בעמ' הקודם אמור להיות.

מר אהרון אלמוג אסולין: מועצת העירייה.

מר עידן למדן: מועצת העיר או העירייה, או המועצה.

גב' שירלי פאר יגרמן: אתה יכול להקריא רגע את המשפט?

- מר עידן למדן:** ... בסעיף 18.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** תחליט העירייה -
- מר אהרון אלמוג אסולין:** אז במקום העירייה זה מועצת העיר.
- מר עידן למדן:** זה צריך להיות מועצת העיר.
- מר אבי גרובר:** אבל אז אתה עכשיו מתחיל להחליף הכל.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** בסדר, בסדר.
- מר עידן למדן:** לא.
- מר אבי גרובר:** ובסעיף הקודם שכתוב – העירייה תהיה רשאית במקרים מסוימים, זה גם כן המועצה?
- גב' שירלי פאר יגרמן:** זה גם העירייה, בדיוק. צריך להחליף את הכל.
- מר עידן למדן:** לא, זה כבר הוועדה, זה לא דורש. זה מה שהעירייה כוועדה עושה. פה למעשה אתה רוצה לה...
- מר אבי גרובר:** גם את זה עושה הוועדה.
- מר עידן למדן:** באה הוועדה וממליצה לי לעשות משהו חריג. המשהו החריג הזה דורש אישור מועצת העיר.
- מר אבי גרובר:** אבל גם הסעיף הקודם היה משהו חריג.
- גב' דברת וייזר:** לא, סעיף 2 זה גם חריג.
- מר עידן למדן:** לא, הסעיף הקודם הוא משהו שהוועדה עושה. יכול להיות שגם שם צריך להגיד...
- גב' דברת וייזר:** אבל אז אתה נכנס לבעיה של -
- גב' שירלי פאר יגרמן:** אבל זה גם – תחליט העירייה לאחר קבלת המלצות

הוועדה המקצועית. זה די ברור.

מר עידן למדן: אני משווה את זה בדיוק לסעיף 18, זה כמו קשרי המשפחה. כשיש משהו שקשרי המשפחה, אז יבוא לאישור מליאת המועצה לבחינת ניגוד העניינים. אותו דבר פה.

גב' שירלי פאר יגרמן: מיכה, יש בעיה עם להחליף את המילה הזאת? זה משנה משהו?

מר עידן למדן: ... העירייה זה הוועדה.

מר אבי גרובר: את התמיכות בסופו של דבר המועצה מאשרת ממילא.

מר עידן למדן: אם זה ממילא בא לאישור המועצה, זה בסדר, אין לי בעיה. אז יישאר העירייה, בסדר.

מר אבי גרובר: עמ' 4.

מר אהרון אלמוג אסולין: כן, יש פה נפילה של 2 מילים. לפני אגודת הספורט, פשוט להבהיר שכל הסעיף שמסומן בצהוב, הוא למקרה של מחלוקת. ברור שאגודת הספורט כאחראית על המתקנים, עושה את החלוקה ואת הסדר. אבל באותם מקרים של מחלוקת, ויש לא מעט כאלה, ככה דווחנו. אנחנו חושבים שצריכה להיות דמות שהיא זאת שפוסקת ולא אחד ה...

מר אבי גרובר: באה אגודת הספורט, קובעת מתי אנחנו... איפה. באים החבר'ה של הכדוריד, אומרים 'אנחנו רוצים יותר שעות', שירלי מחליטה ולא אגודת הספורט מחליטה.

מר אהרון אלמוג אסולין: ... מחלוקת.

מר יעקב קורצקי: אהרון, תחשוב על זה עוד שבוע-שבועיים ואז תחזור עם יותר מבוסס. אתה עוד פעם אומר דברים שמצטער, עוד פעם שאני

אומר לך, שאתה לא יודע בכלל למה אתה נכנס. אל תיכנס לזה, תשאיר את זה לאנשי מקצוע שמטפלים בזה ביומיום. הם עובדים מול הגורמים ולא פתאום ייכנס איזה גורם אחר ואיזה פוליטיקה. תשאיר את זה ככה. כמה זמן אתה מנהל את זה? 20 ומשהו שנים. אז מידי פעם איזה חוג אחד, תשאיר את זה ברמה הזאת המקצועית.

מר אהרון אלמוג אסולין: נשאיר את זה שבמקרה אחד או שניים שקורה פעם בשלוש שנים...

(מדברים ביחד)

מר יעקב קורצקי: אהרון, זה לא טוב, זה לא בריא.

מר אבי גרובר: אני אגיד לך מה מנסה להגיד לך יעקב. מה שעשית עכשיו, זה העברת את ההחלטה מהדרג המקצועי לדרג הפוליטי.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא. מנכ"לית היא לא דרג פוליטי. אני נורא מצטער. מנכ"לית היא הדמות הכי חשובה בעיר הזאת לניהול השוטף אחרי ראש העירייה. ואני חושב, שכמו שמנכ"ל, מנכ"לית במקרה שלנו כבר הרבה שנים, חותכת בכמה מקומות קריטיים, אני חושב שלכל אותם גופים שמשתמשים באותם מתקנים, יהיה על אותו מקרה אחד בודד, לא משנה כמה פעמים הוא קורה, שתהיה אינסטנציה שמוגדרת מראש, ולא שאז יתחילו לריב, או תחושה יותר גרועה, של תחושה של נדפקות, בגלל שאין להם למי לפנות. אתם רוצים שזה יהיה מבקר העירייה? – שזה יהיה מבקר העירייה.

מר יעקב קורצקי: לא, לא, אהרון.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתם רוצים שזה יהיה אחראי תיק הספורט? – אני מניח שאני אתנגד לזה. אבל אני חושב שזו צריכה להיות דמות לא פוליטית. אני רוצה לקוות שמנכ"לית העירייה, על מקרה אחד שיובא, לא יקרה כלום.

מר גיא קלנר: מה הבעיה עם המנכ"לית.

מר יעקב קורצקי: לא חס וחלילה, אני סומך על שירלי במאה אחוז.

מר גיא קלנר: נו?

מר יעקב קורצקי: תתחיל פה עלייה לרגל. ובאותו רגע שהם מזהים

שפעם אחת עלית – גמרנו. ואז אתה לקחת את כל הסמכויות מאריק, וגמרת את אגודת הספורט בנושא הזה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא לקחת שום סמכות מאריק, תיקנתי.

מר יעקב קורצקי: אהרון, מניסיון, אני אומר לך.

מר אהרון אלמוג אסולין: תיקנתי את הסעיף שלי.

מר יעקב קורצקי: אהרון, אתה עוד פעם-

מר גיא קלנר: רגע, הוא תיקן, תקשיב רגע.

מר אהרון אלמוג אסולין: תיקנתי את הסעיף שלי. ואני אומר, כל הנושא

הזה, אני סומך לחלוטין, אני לא אומר אריק, אני אומר מנכ"ל אגודת הספורט. מי שאחראי על זה, זו יכולה להיות שרון, זה יכול להיות מי שתחליטו שם, ועושה את הדיספצ' במתקנים, זה בסדר גמור. באותו אירוע שיש מחלוקת, אני חושב שהצרכן המרכזי לא יכול להיות זה ש...

גב' דברת ויזר: בכל מקרה, זה מה שקורה בפועל. מה, לא מגיעים

לפתחה של המנכ"לית?

מר אבי גרובר: רגע, שנייה, מה זה הצרכן המרכזי?

מר אהרון אלמוג אסולין: אגודת הספורט.

מר אבי גרובר: עוד פעם, סליחה שאני אומר את זה, זה לא שמנכ"ל

אגודת הספורט משחק עם החבר'ה שלו כדורסל באולם והוא לא נותן לכדוריד או לכדורסל לשחק שם, כי נוח לו כל יום שני ורביעי ב-30:08.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה לא עניין של נוח.

מר אבי גרובר: זה יד ימין שלו ויד שמאל שלו משחקים שם.

מר אהרון אלמוג אסולין: נכון. למה אתה מוליך את זה לנוחות? יש

התנגשויות, החיים בנויים מזה שיש בלת"מים והתנגשויות. אני אומר שברגע

שלאגודת הספורט יש X ספורטאים שמתאמנים באותם מתקנים. ויש קבוצות

עצמאיות שמתאמנות באותם מתקנים. אני אומר, באותם, בשוטף שהוא ינהל

את זה וזה בסדר גמור. באותם מקרים שיש מחלוקת, אני חושב שלקבוצות

העצמאיות צריכה להיות אינסטנציה שהם פונים אליהו והיא פותרת להם

בעיה.

גב' דברת וייזר: דרך אגב, גם למגוונים יש חוגי ספורט שהם

משתמשים במתקנים.

מר אבי גרובר: אפשר לכתוב הכל, אין בעיה. אני פשוט אומר עוד

פעם, קריטריונים שאמורים להיות יותר כלליים, ועכשיו אתה מוריד אותם

לרזולוציות מאוד-מאוד פרטניות, אני אומר לך, בסופו של דבר אתה תוקע את

כל העניין. המקום היחידי שכן יכולה להיות בעיה, זה דווקא לא בתוך אגודת

הספורט, זה במקומות שבהם מגוונים מבקשת להשתמש.

גב' דברת וייזר: זה למשל המקומות.

מר אהרון אלמוג אסולין: מצוין.

גב' דברת וייזר: ... נמצאים שם, שיש נגיד חוג של מחול, ולא

נותנים...

מר אהרון אלמוג אסולין: שיגיעו למנכ"ל וש...

גב' דברת וייזר: דרך אגב, בכל מקרה זה מה שאנחנו עושים.

מר אבי גרובר: זה בכל מקרה מה שקורה. אחרי יום שלישי בא יום רביעי. הוא בא.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז מה הבעיה להגדיר את זה?

מר אבי גרובר: כי זה עוד פעם.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז בוא נגדיר את זה.

גב' דברת וייזר: דרך אגב, הסעיף הזה גם קיים בניהול עצמי. בחוזר ניהול עצמי כתוב שכשיש התנגשות בין הבוקר ובין הצהריים, מביאים לעניינה של מנכ"לית העירייה.

מר אהרון אלמוג אסולין: נכון, א זאת אומרת, מה הבעיה עם זה?

מר גיא קלנר: אז אתם אומרים שהלכה למעשה זה מה שקורה.

מר אבי גרובר: אתה לא יודע להתקשר שחוג מסוים צריך יותר שעות וזה.

מר גיא קלנר: אני עושה את זה.

מר אבי גרובר: נכון? למי אתה מתקשר, לאריק?

מר גיא קלנר: לשירלי.

מר אבי גרובר: יפה.

מר גיא קלנר: או לאריק. לא, לא, אני גם מתקשר לאריק.

גב' דברת וייזר: לא, אבל כשאנחנו מקבלים תשובה שלילית מאריק, אנחנו פוננים לשירלי.

מר אבי גרובר: אבל כשאני אומר לו אם גיא יתקשר אליך התשובה היא לא...

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל בואו נפרמל את זה. ריבוננו של עולם, מה הבעיה?

מר אבי גרובר: לפרוטוקול, זה נאמר בציניות ובאירוניה.

מר יעקב קורצקי: אהרון, כל הקבוצות, אני מבטיח לך, כולן מקופחות ברמות שאתה לא מבין. תשב עם כחלון, אתה תבין ממנו איך הוא מקופח.

גב' שירלי פאר יגרמן: היום נכנסו הטריילרים.

מר אבי גרובר: לא בנו 20 שנה אולם, ומספרי הילדים קופצים במכפלות.

מר יעקב קורצקי: כולן, אהרון. היתה לנו בעיה אחת כל העיר הזאת...

מר אבי גרובר: אני מזמין אותך לקפוץ לקרית יערים, התחילו להציב שם את האולם, החלום והפך למציאות.

מר אהרון אלמוג אסולין: מצוין.

מר יעקב קורצקי: צריך עוד 2 כאלה.

מר אבי גרובר: ואז נבנה עוד 2,3,4,5 אולמות, כולל בבתי הספר החדשים.

מר אהרון אלמוג אסולין: בעזרת השם יתברך, ברוח ההדתה הקיימת בעיר.

מר אבי גרובר: עוד פעם, זה לא אגודת הספורט. במקרה של-

מר אהרון אלמוג אסולין: רק במקרה של מחלוקת.

מר רפאל בראל: מחלוקת או חילוקי דעות, איך שאתה רוצה.

מר אבי גרובר: מחלוקת זה חילוקי דעות. מחלוקת בנוגע-

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא, תשים – במקרה של מחלוקת, לפני אגודת הספורט. במקרה של מחלוקת, זה הכל.

מר אבי גרובר: בין המשתמשים השונים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, תוסיף את 2 המילים האלה לפני אגודת הספורט, פתרת את כל הבעיה.

מר אבי גרובר: יקבע מנכ"ל עירייה את אופן הקצאת האולמות. הבנתם את הניסוח?

מר אהרון אלמוג אסולין: הניסוח צריך להיות מאוד פשוט.

מר אבי גרובר: במקרה של מחלוקת בנוגע להקצאת האולמות בין המשתמשים השונים, יקבע מנכ"ל העירייה את אופן הקצאת האולמות. בסדר?

מר אהרון אלמוג אסולין: יכולת לחסוך לך את כל זה, אם היית מוסיף 2 מילים לפני אגודת הספורט.

מר אבי גרובר: סבבה. סעיף 6.

מר רפאל בראל: מה זה סבבה?

מר אבי גרובר: סבבה זה הכל בסדר, טודו בוס.

מר אהרון אלמוג אסולין: סעיף 6 בא לתקן תוספת שהוסיף היועץ המשפטי בגלל הריכוזיות של הפרסום בשילוט בעיר. ברגע שהייעוץ המשפטי-

מר יעקב קורצקי: תגיד שאתה ביקשת, אהרון.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא ביקשתי את זה.

מר יעקב קורצקי: אתה ביקשת. אני אביא את זה מהחדר שלי. אתה

משקר פה את כולם כל הזמן. אתה ביקשת את זה. זה אצלי בחדר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז תשב, אני אסביר לך על מה מדובר, אם כבר

אתה רוצה לדעת.

מר יעקב קורצקי: תגיד שאתה ביקשת מהיועץ המשפטי לבדוק.

ד"ר איריס קלקא: תיזהר בדברים שלך, איך אתה מדבר?

מר יעקב קורצקי: אני אומר לך, שיחזור בו, יש לי הוכחה שהוא ביקש

את זה. למה הוא לא עומד אחרי המילים שלו?

ד"ר איריס קלקא: תבדוק את הדברים שלך.

מר אהרון אלמוג אסולין: חבל שאתה לא מבין את המקרא. אבל אין לי בעיה.

אני יכול להגיד את זה בגלוי פה.

מר יעקב קורצקי: אני אביא לך, אני אראה לך שאתה ביקשת את

הבקשה הזאת. מה הבעיה להגיד 'אני ביקשתי'? איריס, הוא ביקש את זה, מה

את רוצה. אז שיגיד 'אני ביקשתי'.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אסביר לך משהו. תושב העיר שנוכח פה פנה

אליי עם טענה שיש פרסום באולמות ספורט.

מר אבי גרובר: נכון, זה חלק מהחסות, שנותנים חלק.

מר אהרון אלמוג אסולין: דקה, אבי. אבל אני עונה להאשמה בשקר פה.

מר יעקב קורצקי: שלחת למבקר העירייה לבדוק את זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני עונה להאשמה בשקר.

מר יעקב קורצקי: אבל אתה שלחת למבקר העירייה שיבדוק את זה?

אז מי ביקש את זה? התושב ביקש את זה?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני עונה להאשמה בשקר, ולכן תהיה לפחות מנומס להקשיב.

מר יעקב קורצקי: אני אקשיב לך, אני מנומס.

מר אהרון אלמוג אסולין: פנה תושב העיר שנוכח פה באולם אליי, וביקש ממני לבדוק האם זה תקין שמפרסמים באולמות ספורט שמשלבים ילדים. פניתי למנכ"ל אגודת הספורט ולמבקר העירייה. אמרו לי – הנושא ייבדק. אחרי שאמרו לי שהנושא נבדק, אריק דיווח לי – אהרון, בדקנו את 2 האולמות, אוסישקין ואלון, היו שם פרסומים להמבורגר וכאלה דברים, הם הוסרו. לגבי אורנים, יש הסדרה. אמרתי לו – יש הסדרה? תודה רבה. נגמר העניין. רגע, אני ממשיך. נגמר העניין. מבחינתי באותו רגע, הסיפור נגמר. נתתי את התשובה לתושב, אמרו לי יש הסדרה כי אורנים מוגר כלא מגרש ספורט של בית הספר, אלא של אגודת הספורט שמשמש את הקבוצות. מיכה, מיוזמתו, לא מבקשה שלי ולא מכלום, כי מבחינתי, ברגע שנתתי תשובה לתושב, נגמר האירוע, הוא הכניס את הסעיף הזה. אני בא ואני אומר, הסעיף הזה, יש בו כדי לפגוע בקבוצות, בהכנסה של חסויות מפרסום. אז אני אומר, אם העירייה גובה את הסכומים האלה, אני חושב שעירייה צריכה את הסכומים האלה לשלם לקבוצות, כי אף אחד לא ישים חסות בקבוצות.

מר אבי גרובר: היא לא גובה, העירייה לא גובה.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה מה שהוא אומר, שהיא צריכה לגבות.

מר אבי גרובר: אז אני אומר לך מה קורה.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה מה שהוא כותב פה.

מר אבי גרובר: חבר'ה, בואו, יש את החיים. אתם רוצים עכשיו

להיות יותר טובים מהאפיפיור?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא רוצה כלום. אני עונה למה שכתב היועץ המשפטי.

מר אבי גרובר: אבל אני מנסה לענות לך.

מר אהרון אלמוג אסולין: תענה לו, לא לי.

מר אבי גרובר: לא רק הקבוצות הבוגרות מקבלות כל מיני סוגים של חסויות. כשבא בן אדם ונותן סכום של כסף לטובת הקבוצה, הוא מבקש שאיפה שהוא יופיע שלט שאומר 'אני תרמתי'. אני לא יודע אם בחוזר מנכ"ל משרד החינוך מופיע בית ספר אורנים תכלס, בהרבה מאוד שעות מתאמנים שם ילדים מבית הספר. מה לעשות? זה שימוש. גם באלון משחקים באותו אופן, וגם באוסישקין, וגם בחדש שיהיה, וגם בהרבה מאוד מתקנים אחרים. בבוקר הילדים, חלק מהפעילות של בית הספר, ואחרי הצהריים קבוצות מתאמנות, משחקות שם. כשמישהו נותן חסות לקבוצת הנוער, הוא מבקש שיהיה השלט שלו, של ההמבורגרים או של הפיצה, או של החנות של הוידאו, או לא יודע של מה. הכסף ניתן לקבוצה. וחלק מהחסות זה שתולים שלט שאומר ש-X,Y,Z נתן חסות. אתה תגיד 'אסור לתלות את השלטים'.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא.

מר אבי גרובר: 'הקבוצות לא יקבלו חסות גם בבתי הספר'. ומחקת להם אלפי שם מהתקציב.

מר אהרון אלמוג אסולין: היועץ המשפטי של העירייה אומר שאסור, לא אני.

מר יעקב קורצקי: מיכה, יש מקום בארץ שעושה את זה? אנחנו החלוצים? מה אנחנו?

מר עידן למדן: דקה רגע, קודם כל, זה לא מה שאהרון אמר. מה שאהרון אמר, הוא אמר לאור הסעיף הזה שיש בו לפגוע, אז צריך למצוא איזשהו ניסוח או דרך להסדיר את זה שזה לא...

מר יעקב קורצקי: לא צריך. בכל הארץ זה עובד ככה?

מר אהרון אלמוג אסולין: אז תוריד את הסעיף הזה. אני לא כתבתי את הסעיף.

מר אבי גרובר: אהרון, אתה העברת את ההצעה, אני מכבד את הנייר שהעברת, ולכן אני עובר איתך סעיף-סעיף.

מר אהרון אלמוג אסולין: עוד מילה. חשוב לי שתבין, אבי ויעקב, סעיף 6 לא אני כתבתי אותו.

מר יעקב קורצקי: אני מסכים איתך, לא אתה כתבת. אתה העלית את זה אבל.

מר אהרון אלמוג אסולין: סעיף 6 נכתב על ידי הוועדה. זה הכל.

מר אבי גרובר: בסדר, הנקודה הובהרה.

מר יעקב קורצקי: הבנתי, אהרון, הבנתי

מר אהרון אלמוג אסולין: אז מה אתם רוצים? שאני אמחק אותו?

מר אבי גרובר: אני אסביר לך מה אני רוצה. אם לפי חוזר מנכ"ל משרד החינוך, או מנכ"ל משרד הפנים, אסור לתלות באולם של בית ספר שלט, לא נתלה שלטים.

מר עידן למדן: זאת הבעיה המרכזית אפרופו. זאת הבעיה המרכזית, כי זה קורה לך באולם אלון ובאולם אורנים.

מר אבי גרובר: אז בשביל זה סעיף בקריטריונים של התמיכות.

חבר'ה, תקשיבו שנייה משהו.

מר עידן למדן: צריך אולי למצוא דרך, יכול להיות שכל הסעיף

הזה...

מר יעקב קורצקי: גם ככה קשה להשיג הום ספונסרים, תעביר אותו

דרך תהליכים.

מר עידן למדן: תן לי לסיים משפט.

מר אבי גרובר: יש לנו פה הרבה אורחים.

מר עידן למדן: יש פה איזושהי בעיה, במיוחד לאור הסעיף הזה,

ולכן...

מר אבי גרובר: עידן, אין שום בעיה, אתם ממציאים בעיות.

מר אהרון אלמוג אסולין: איך אתה מתמודד עם סעיף 6?

מר יעקב קורצקי: בדיוק כמו שכל הערים בארץ נוהגות. לא ממציאים

את הגלגל, לא ממציאים חוקים חדשים.

מר אבי גרובר: אם אסור לפי חוק לתלות שלט, מישהו שרואה שלט

תלוי שנוגד חוזר מנכ"ל או חוק, שידווח לנו, נוריד את השלט. מאוד ברור. לא

צריך לכתוב בקריטריונים שהעירייה מתכוונת לכבד את החוק. לא צריך

לכתוב את זה פה.

מר אהרון אלמוג אסולין: מאה אחוז.

מר אבי גרובר: אם זה אסור, זה אסור.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל תראה מה כתוב בסעיף 6.

מר אבי גרובר: מקבל זכויות שימוש, לא יבצע בו פעילות עסקית

או מסחרית למטרות רווח. מה זה אומר?

מר אהרון אלמוג אסולין: זה אומר שאתה לא יכול לתת לקבוצות, במשמעות של זה, לתלות שלטים.

מר אבי גרובר: יפה.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה לא קשור עכשיו ל...

מר אבי גרובר: אני אומר לך, גמרת בזה הרגע חלק מהקבוצות.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה יפה מאוד, תודה רבה. אז אני אומר, בוא נתקן את זה.

מר אבי גרובר: אז אפשר להוריד את 6?

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, כי הוא כתב את 6, לא אני כתבתי את 6.

מר עידן למדן: מעלה כרגע סימן שאלה, והוא אומר – בוא תסדיר את הנושא שאתה אומר.

עו"ד מיכה בלום: אני אנסה להסביר. השימוש במרחב הציבורי של העירייה, הוא לא למען הקבוצות, הוא למען העירייה. העירייה יוצאת למכרז... זכיון לשלטים, נותנים לו את הזיכיון במכרז לפרסם את כל השלטים, הוא מקבל על זה כסף, אנחנו מקבלים על זה כסף אנחנו מתחייבים בפניו, על כל השטחים הציבוריים... לתת לו...

מר טל עזגד: סליחה מיכה, תחדד, בתוך אולם ספורט... יש לך הסכם איתם או אין לך?

עו"ד מיכה בלום: עוד פעם, צריך להיות לנו הסכם אם זה שטח ציבורי. זה לא שטח של קבוצת...

מר טל עזגד: יש לנו הסכם אחד באולמות הספורט?

מר גיא קלנר: פוטנציאלית אתה יכול. אין לך ממשית.

עו"ד מיכה בלום: אני יועץ משפטי, אני לא הולך לאולם ספורט ובודק שלטים. אני לא אכפת לי אם יש שם שלטים או אין שם שלטים. אני אומר, השימוש במרחב בציבורי הוא של העירייה של הציבור.

מר טל עזגד: אז אם אין הסדרה, צריך להוריד את הכל... אין כסף לקבוצות.

עו"ד מיכה בלום: רגע, אני לא אומר לא לשים שלטים. אני אומר, לא ייתכן שיש לנו קבלן משנה, קבוצה או אחרת, שעושה כסף על השימוש במרחב הציבורי. אתה רוצה לתמוך בקבוצה? תן לה יותר כסף.

מר אבי גרובר: מיכה, אתה יורה בתותח הלא הנכון, סליחה שאני אומר את זה.

מר טל עזגד: יורה ברגל.

מר אבי גרובר: מקודם אמרתם מנכ"לית בתור גורם אובייקטיבי. אנחנו מנהלים את העיר וראש העיר זה המנכ"לית, זה כולם. אם אנחנו בפעולה אחת סותרים הסכם שיש לנו בצד השני, זה לא אמור לבוא מתוך הקריטריונים. זה אמור לבוא מזה שלנו כעירייה יש התחייבות לגורם מסוים, ובזה הרגע אנחנו מפריס הסכם, ואנחנו צריכים לבוא ולבדוק את זה מבחינה משפטית, מבחינת החשיפה של העירייה. זה לא צריך להופיע בקריטריונים. זה לא המקום הנכון שזה יופיע.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, כל מה שהוספתי שם, שהיות והסעיף הזה פוגע בקבוצות, צריך למצוא פתרון.

עו"ד מיכה בלום: אתם מערבבים בין תמיכה עקיפה לתמיכה ישירה. מכיוון שאם השלט, אם יש מישהו שיכול לפרסם שלט, סתם קבוצה לכדוריד, ויש לה שלט, ואנחנו נותנים לה את זה, זו תמיכה עקיפה, היא מקבלת כסף

נוסף מהחשבון הציבורי. אז אם אתה רוצה, תגבה אתה על השלט ותיתן את הכסף, אין לי בעיה, בצורה שוויונית בין הקבוצות, על פי התמיכות שיש לך.

מר אבי גרובר: מה קורה? יבוא היו"ר של הכדוריד, שהוא מסוגל להביא ספונסרים, והוא יביא את הספונסרים, והוא נותן את זה כאילו לכדורסל שלא מצליח להביא. אז עכשיו אני אומר לך, שהוא יצטרך לגייס 300,000 ₪ לקבוצה שלו, מאבא של ילד או לא יודע מה, ועכשיו האבא של הילד בכדוריד מחזיק את הכדורסל. אז הוא יגיד 'עזוב אותי', ועכשיו אני אומר לך, שמכל הדבר הזה, אנחנו ירינו לעצמו ברגל. אני מציע, שאנחנו כרגע נוריד את זה. יש חוק שאנחנו עומדים בחוק, לא צריך להגיד את זה. ואם יש לנו הסכמים שאנחנו מפרים אותם, אז אנחנו כהנהלת העיר לא רוצים להימצא במצב של חשיפה כזאת. אנחנו נבדוק את חוזרי המנכ"ל. אני מתחייב פה לבדוק את חוזרי המנכ"ל, מה מותר לנו? זה חוק הרי הנושא של תמיכה עקיפה. אם אנחנו נותנים תמיכה עקיפה בניגוד לחוק, אז אנחנו לא ניתן אותה. אנחנו חייבים להעביר את הקריטריונים עד ה-1.9. אני מציע שהסעיף הזה, כרגע כמו שהוא נוסח, עלול לגרום נזק לקבוצות. אני אומר לך שהם כבר היו אצלי. אם אמרו לי 'אבי, תקשיב, הסעיף הזה, הרגת אותנו'. אז אני מציע שכרגע נוריד אותו.

מר אהרון אלמוג אסולין: לסבר את האוזן. אני לא כתבתי את הסעיף הזה. אני העליתי אותו כדי להתריע את זה.

מר אבי גרובר: הוא אומר – אתה זרקת את הגפרור, נשרף כל היד.

מר יעקב קורצקי: אתה לא הבאת את הקוצים...

מר אהרון אלמוג אסולין: אני התרעתי על פגיעה אפשרית בקבוצות, והסגן שלך מכנה אותי שקרן.

מר יעקב קורצקי: כי אתה כתבת, אתה-

מר אהרון אלמוג אסולין: הנה, עוד פעם התחלנו, טוב עזוב.

מר עידן למדן: אני רוצה, אבי...

מר אבי גרובר: שקרן זו מילה גדולה, ואני לא דובר שלו.

מר יעקב קורצקי: אתה מסלף, אהרון, אתה מסלף כל הזמן.

מר אבי גרובר: עזוב, בוא לא נלך, הישיבה הזאת אני רוצה שתהיה

באווירה אחרת.

מר יעקב קורצקי: אני מוכן יותר מזה. מיכה, החברים שלך...

בהרצליה, ברעננה, בכפר סבא והוד השרון... איך זה עובד שם, תביא את זה

גם אלינו. למה אנחנו כל הזמן צריכים להיות החלוציים ולהמציא דברים

חדשים?

מר אבי גרובר: אולי הם עוברים על החוק?

מר אבי גרובר: אנחנו לא נעבור על החוק. אני מתחייב שלא נעבור

על החוק.

מר גיא קלנר: לא, לא אתה, אולי הם עוברים על החוק.

מר יעקב קורצקי: כולם עוברים על החוק...

מר גיא קלנר: לא יודע.

מר יעקב קורצקי: רגע, רגע, ואם אנחנו עוברים, איפה היינו כל

החיים? איפה היינו 20 שנה?

מר אבי גרובר: יעקב, די. יעקב, הנקודה ברורה.

מר גיא קלנר: ... על נקודה, מנסים לסגור אותה.

מר עידן למדן: מנסים לסגור פינה.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: חבר'ה, אפשר בבקשה? יעקב, אני אוציא אותך החוצה, די.

גב' דברת וייזר: בסדר, יעקב, די.

מר יעקב קורצקי: למה להוציא אותי החוצה?

מר אבי גרובר: ככה.

מר יעקב קורצקי: למה?

מר אבי גרובר: כי הנקודה ברורה. הישיבות לא נגמרות. הנקודה ברורה ואתם ממשיכים לדוש בה.

מר יעקב קורצקי: בן אדם אומר מאיפה שכואב לך. כשכואב לך, אתה מדבר.

מר אבי גרובר: אבל הבנו.

מר עידן למדן: אבל העלו לך פה בעיה כדי שתפתור אותה.

מר אבי גרובר: וואי, אתם אוהבים לדבר על זה שאפשר לדבר, על זה שמותר לדבר, על זה שבוא נדבר. לא גומרים ישיבה.

מר טל עזגד: אבי, אפשר לסגור את זה ב-20 שניות. כל הנושא הזה של שילוט באולמות הספורט, בואו נוריד את זה רגע לחיים. כי חלק אני לא מצליח להבין מה אתם אומרים. תוריד את זה כרגע מתוך ה-

מר אהרון אלמוג אסולין: ועד ה-1.9 נמצא פתרון.

מר טל עזגד: שנייה, שנייה. נגדיר זמן, מיכה יבדוק את זה. אני חושב מיכה שצריך לעשות בדיקה יסודית מעבר לבדיקה המשפטית שעשית.

מר עידן למדן: יש לי פתרון ופתרון שגם יענה על עניין של חוזרי מנכ"ל.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: שנייה, תנו לגמור משפט. אני לא אחת בעברי הלא רחוק, נתקלתי בסוגיות האלה. כששמו אלכוהול על הקירות באולמות הספורט בזמן שידור משחקים או שימוש שהילדים היו שם, זה היווה בעיה והורדנו את זה. יש כללים, זה סתם דוגמא לכלל מסוים. יש חוזר מנכ"ל משרד החינוך, יש עוד כהנה וכהנה. צריך להיצמד לכללים האלה ולא להגיד פה – כן להוריד, לא להוריד. יש חוק, אני בטוח שאפשר למצוא את המנגנון לפרסם בזמן שידורי טלוויזיה, בזמן זה או אחר, כל דבר ועניין.

מר יעקב קורצקי: טל, אותו תושב שלח שהילדים והטוטו זה הימורים. אני פונה לאריק, אני שואל את אריק 'אריק, הטוטו...'.
מר רפאל בראל: אבל אנחנו לא מדברים עכשיו על נושא הפרסומות.

אנחנו מדברים על העיקרון.

מר יעקב קורצקי: יש לנו בניין שאנחנו קוראים לו אשכול פיס.

מר טל עזגד: חבר'ה, מכבדים כל אחד ואחד, פונים אלינו. יעקב, כמה פעמים ביום תושבים פונים אלינו? ומכבדים את כולם, וגם לדעת להגיד 'לא צריך'.

מר אבי גרובר: טל, תשים לב מה קורה פה עכשיו. אנחנו מדברים על קריטריונים לתמיכות, ואנחנו עכשיו בכלל מדברים על סעיף-

מר טל עזגד: אני מציע להוריד את זה כרגע.

מר אבי גרובר: שהוא בגלל תמיכה עקיפה. זה לא כסף שאנחנו מחלקים, זה לא קובע כמה כסף אנחנו מחלקים. אנחנו מכניסים עכשיו לעצמנו איזה מין אזיקים כאלה, שאנחנו בקושי יודעים איך נצא מהם אחר כך.

מר טל עזגד: מה אני אומר לך? תוריד את זה מה...

מר אבי גרובר: אני מציע למחוק את זה. אני כרגע, בנוסח שאני מעמיד להצבעה, אנחנו נעשה בדיקה משפטית, אני אבקש מהיועץ המשפטי להכין חוות דעת לנושא הזה של איך עושים את הנושא הזה של פרסום באולמות. זה לא צריך להיות בתוך התמיכות, זה לא עניין של ה-1.9. הקבוצות יצטרכו לקיים את החוק בהקשר הזה. יבוא היועץ המשפטי יגיד מה גבולות הגזרה מבחינת החוק, מה החוק מתיר, ואז בהתאם אנחנו נקבל החלטה. בסדר? אפשר לעבור הלאה?

מר גיא קלנר: כן.

מר עידן למדן: אבל אני רק רוצה נקודה. אפשר לעבור הלאה. אחד – להוריד את זה, זה בסדר. מזה גם עלתה ההערה, יעקב. למרות מה שאתה אומר, מזה עלתה ההערה. כי רצו להסדיר את זה, וכרגע להוריד את זה – זה בסדר. לדעתי הפתרון הוא מאוד-מאוד פשוט, כי אני קיבלתי גם פניות מהורים, אפרופו חוזר מנכ"ל, אפרופו כך שיש פרסומים כאלה ואחרים במהלך הלימודים, ואסור לחשוף תלמידים לדברים הללו. ולכן, הפתרון לדעתי אגב הוא הכי פשוט, בלי כרגע להתחיל יותר מידי, צריכים להכין לוחות גדולים שמביאים בהתאם למשחקים, ומכניסים אותם ומוציאים אותם מהמחסן, לא תלוי דרך קבע. כשיש לימודים מקפלים למחסן, וכשיש משחק, מוציאים את הלוחות, על פי הקבוצה שמשחקת. זה יהיה הפתרון הפשוט. אבל כן חשוב לי יותר שילדים לא ייחשפו לדברים האלה.

מר אבי גרובר: יאללה, בואו נתקדם.

מר גיא קלנר: אני ממשיך לשנייה, כי בכל זאת נוגעים בנקודה הזאת פעם ב-100 שנה, בעיקר לאנשים שעוסקים בגיוס הכסף. אנחנו בשנת 2017. אין בעיה שהקבוצות ימכרו חסויות, והמענה למכירת החסויות יהיו

היום אמצעים שניתן, או שזה לוחות מתחלפים. אפשר לעשות השקעה חד פעמית קטנה, או מאגודת הספורט, או מהעירייה, או מהחברה הכלכלית, ובדרך הזו לכל קהל לשים את המסר הרלוונטי ולמכור את זה בחבילות הרלוונטיות. פשוט מאוד היום, אמצעי קל. יש אמצעים הרבה יותר מסובכים.

מר עידן למדן: אנחנו נותנים את הכלי.

מר גיא קלנר: לא צריך להוציא ולהכניס, יש היום מתקני שילוט קלים, זה דבר אחד. זה קל, זה קל.

מר אבי גרובר: זה קל, אבל עוד פעם, חלק מאלה שנותנים את הספונסר, הוא רוצה שזה יופיע.

מר גיא קלנר: אז אין בעיה.

מר רפאל בראל: אבל חבר'ה, אנחנו מדברים על סעיף 6, לא על תכניות... והכנסת לוחות.

מר אבי גרובר: הנקודה מוצתה, יאללה, הלאה, בואו נתקדם. אתם חופרים, חופרים, חופרים.

(מדברים ביחד)

גב' דברת וייזר: יעקב, יעקב, די, נו.

מר יעקב קורצקי: כל הארץ, איך זה עובד?

מר אבי גרובר: עמ' 4, תמיכה על פי הישגים, סעיף 2. אני לא רואה שום בעיה. תמיכה על פי הישגים ושיקול זה, 10% יכולים להתחלק בין הקבוצות, אין בעיה. זה גם היה המצב בפועל. מי שמכיר בחלק מהשנים, השנה רק קבוצה אחת לקחה אליפות, וכל שאר הקבוצות אפילו לא עלו לפלייאוף, אז אחת כמעט ירדה ליגה והשנייה לא עלתה פלייאוף, אז קיבלה

רק קבוצה אחת את אותם 10%. אבל בשנים אחרות, שהיתה קבוצה שעלתה לחצי גמר וקבוצה אחת עלתה ליגה, אז חילקו את הנקודות האלה.

מר אהרון אלמוג אסולין: יכול להיות שהיה חסר זיכרון היסטורי.

מר אבי גרובר: בסדר, מזל שיש פה אנשים שזוכרים. סתם, לא התאפקתי. עמותות הספורט, הספורט הקבוצתי, סעיף 2. אתה הכנסת פה-, הגדלת עוד את האחוזים.

מר אהרון אלמוג אסולין: כן, הסעיף הקודם היה מגוחך לרמה-

מר אבי גרובר: אני אסביר לך מה העניין אבל.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל תן לי להסביר את הרקע.

מר אבי גרובר: לא צריך להסביר את הרקע, אנחנו יודעים מה הרקע.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, ה-15% שחקני תושבי רמת השרון, אין לזה שום משמעות ושום תוכן. כי נתין זר שהופך להיות תושב רמת השרון, הוא כבר השחקן שרשום שם, ואני רוצה שהמועצה הזאת תדע, שכשהיא מצביעה לסעיף הזה של 15%, היא עושה שקר לנפשה. כי זה בלוף, זה לא שחקנים של רמת השרון באמת. ולכן, באנו עם גישה שונה, שאומרת – בואו נעודד את הקבוצות התחרותיות להכניס אנשים מתוך קבוצות הנוער כדי שייכנסו פנימה.

מר אבי גרובר: אני איתך, אהרון, אני הכי אשמח שזה יקרה בעולם. אבל בואו נהיה גם ריאליים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אפשר להתווכח על האחוזים, אבל על העיקרון? אני חושב שכולנו מסכימים.

מר אבי גרובר: אז אני רוצה להציע איזשהו משהו באמצע. קודם

כל, כשאתה אומר 'מקרב קבוצות הנוער שהם תושבי העיר', אז זה לא רק שאתה אומר 25% הם תושבי העיר. שחקן, ילד ששיחק במכבי תל אביב, תושב רמת השרון, ששיחק כל השנים במכבי תל אביב, מגיע לגיל בוגרים ורוצה לעבור לשחק ברמת השרון, הוא כאילו לא נחשב?

מר אהרון אלמוג אסולין: למה לא?

מר אבי גרובר: כי הוא לא מקרב קבוצות הנוער. הוא לא היה

בקרוב קבוצות הנוער של רמת השרון.

מר אהרון אלמוג אסולין: אף אחד לא אמר לך שאתה לא יכול להיות 50%

שחקני רמת השרון. לא פחות מ-25%.

גב' נורית אבנר: כשהוא היה נוער, הוא לא היה פה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבל הוא נכנס לתושבים.

מר אבי גרובר: לא, זה כתוב מקרב קבוצות הנוער שהינם, זה גם

וגם.

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה רוצה לעשות את זה או הינם?

מר אבי גרובר: קודם כל ו/או, ו/או שהינם תושבי העיר. ואני רוצה

להציע עוד משהו אחד, שזה יהיה מהשחקנים הישראלים בקבוצה, לא נכלול

בקטגוריה הזאת את הזרים. בואו נהיה קצת הוגנים עם הקבוצות. יש גם

שחקנים זרים בקבוצות. בקבוצת הכדוריד יש 2 זרים למשל, אם היא תיכנס.

אני אומר שזה מקרב הישראלים ולא מקרב השחקנים הזרים. הזרים לא

נחשבים, בסדר? אתה מסכים ללכת איתי בקטע הזה?

מר אהרון אלמוג אסולין: אף אחד לא מתייחס לזרים פה.

מר עידן למדן: אתה מדבר על סך כל השחקנים.

מר גיא קלנר: לא, הוא רוצה ש... מהישראלים, אהרון.

מר אבי גרובר: 25% מתוך הישראלים, בלי הזרים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אין בעיה.

מר עידן למדן: אם אתה כבר משנה ל-ו/או הינם תושבי העיר,

לפחות 3 שנים, שיהיה איזשהו מינימום.

מר אבי גרובר: קיבלת.

מר רפאל בראל: קנינו.

מר אבי גרובר: לפחות במשך 3 השנים האחרונות. אני מקווה שאף

קבוצה מחר לא זה, אבל בסדר. עמותות הספורט הקבוצתי, שיעור שחקני

הקבוצה מקרב קבוצות הנוער שלנו, ששיחקו בקבוצות הנוער של רמת השרון,

ו/או שהינם תושבי העיר לפחות במשך 3 השנים האחרונות, לא יפחת מ-25%

מהשחקנים הישראלים בקבוצה. בסדר? עמ' 6 – יש פה את הטבלה.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה חזרה על מה שהיה בסעיף הקודם שקיבלנו.

מר אבי גרובר: אז אני רוצה להוסיף פה משהו אחד. עוד פעם, אני

נפגש כל הזמן עם הקבוצות ובכלל. יש פה מצב שאנחנו למעשה, אני אתחיל

מהסוף מה אני רוצה לעשות. אני רוצה להציע שבסעיפים שמספר השחקנים

בקבוצה הבוגרת, ומספר המשחקים בארץ, במחלקות וקבוצות הנוער, אני

רוצה שאנחנו ניתן פה פקטור של 50% בספורט הנשי לפי הסעיף שאמרת קודם.

אני אגיד מהאני מתכוון.

מר אהרון אלמוג אסולין: א' – כן, אין לי בעיה. אבל יש סעיף מקדמי

שמשאירים שיקול דעת לאפליה מתקנת. אתה רוצה לתרגם את זה למספרים?

מר אבי גרובר: אני רוצה לתרגם אותו, אני אגיד גם למה. כי מה

קורה?

מר אהרון אלמוג אסולין: תגיד למה, זה מקובל.

מר אבי גרובר: ערן זהבי נותן גול בסין, באים עוד 200 ילדים לשחק בכדורגל גברים. הבנות פחות באות. יש פחות קבוצות של בנות, ולמעשה יוצא שזו מין אפליה שמנציחה את עצמה, שבגלל שבאים פחות, הם מקבלים פחות כסף, אז יש להם פחות כסף, אז אתה יודע, המצב שלהם כל הזמן, הם כאילו בסוג של...

מר אהרון אלמוג אסולין: אז בנות 50% במקום 45%?

מר אבי גרובר: אני אומר שיינתן פקטור של 50% לספורט הנשי בסעיפים, הליגה שבה משחקת הקבוצה זו הליגה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, מה זה פקטור? אני לא מבין מה זה פקטור.

מר עידן למדן: אני רציתי לתת 5% לפי אפליה מתקנת.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חושב שזה עונה על הכל. זה אותו דבר, רק בצורה אחרת.

מר עידן למדן: אני לא יודע, אין לי בעיה ללכת איתך יותר, אבל אני הלכתי על הכיוון של 5%.

מר אהרון אלמוג אסולין: מה זה פקטור? תסביר לי.

מר אבי גרובר: זה אומר שאם כתוב מספר השחקנים בקבוצה הבוגרת, יש 10% שחקנים בקבוצה הבוגרת, פקטור של 50% אומר שיש 10%, אתה עושה 1.5, זה 15% כאילו. ואז אתה מחלק. זה מה שאומר פקטור.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה תרגום של הסעיף של אפליה מתקנת?

מר אבי גרובר: אני עכשיו אומר איך עושים אותו.

מר אהרון אלמוג אסולין: מקובל עליי לחלוטין, אני בטוח שגם על חברי.

מר אבי גרובר: תהיה למטה כוכבית, יינתן פקטור של 50% תוספת לקבוצות הנשים.

מר עידן למדן: לא, השאלה שלי פה, אני כתבתי לעצמי לבקש 5 נקודות על אפליה מתקנת.

מר אבי גרובר: אבל זה קצת 5 נקודות.

מר עידן למדן: לא משנה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא, בבסיס נתת לכולם 45%? קבוצות בנות 50%. 5% זה לא מעט מכל המתחם.

מר אבי גרובר: זה בטל. מה שאני עשיתי עכשיו, זה מוסיף להם 12.5. בואו נהיה קצת משמעותיים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני זורם איתך, אין לי בעיה עם זה.

מר עידן למדן: אבי, עם הפקטור שלך נותן יותר, אין לי בעיה.

גב' שירלי פאר יגרמן: נותן יותר. בכמות...

גב' דברת וייזר: זה נותן יותר.

מר אבי גרובר: חבר'ה, פקטור לא יכול לתת פחות.

מר גיא קלנר: תתקדם, יאללה.

מר אהרון אלמוג אסולין: עידן, התיקון הוא ראוי והוא בסדר.

גב' שירלי פאר יגרמן: עמ' 7.

מר אבי גרובר: בעמ' 7 כתבתם פה, נדרשת הבהרה מקדימה להבדל בין משפחות במצוקה לאוכלוסיות נזקקות. אני מציע שמה שנקבע זה שעל פי הגדרות אגף הרווחה, הוא הגוף שאמון על הפעילות הזאת, הוא זה שיודע הכי

טוב לתרגם את המושגים האלה, והם יצטרכו לתת את האינפוט שלהם.
 בסדר?

מר אהרון אלמוג אסולין: מקובל.

מר אבי גרובר: למטה, בעמותות לקידום הטיפול בבעלי חיים... שר הבריאות, בסדר.

מר עידן למדן: רגע, אני רוצה פה רק הערה, לא להשתמש שם, תקנו את הביטוי 'חלשות'. היום אנחנו משתמשים ב'מוחלשות', משפות מוחלשות, כדי לתקן בכל מקום שמופיע את העניין הזה. ובעמותות סיוע לבני הגיל השלישי, אז כמו במקומות אחרים, שכתוב שזה בקרה או שיתוף עם אגף הרווחה, אז פה אני חושב שצריך בקרה ושיתוף עם מינהל גיל הזהב בעמותות סיוע לבני הגיל השלישי.

גב' שירה אבין: לא, זה לא הטיפול שלהם.

מר עידן למדן: זה 2 הערות לעמוד הזה.

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: אתם מכניסים כל הזמן כל מיני רגולציות וכאלה.

מר עידן למדן: אם אנחנו אומרים שיש מישהו שמסייע לוועדה פה.

מר אבי גרובר: לא צריך, אף אחד לא מסייע.

מר עידן למדן: אנחנו מאבחנים את עמותות הגיל השלישי ויש לנו

ראש מינהל גיל הזהב בשביל זה.

מר אבי גרובר: אבל בעמותות שיקום לא כתבת רווחה וזה.

גב' שירלי פאר יגרמן: אבל אוכלוסיות הקשישים ברמת השרון, גם על פי

מפקחת הרווחה, מנוהלות אך ורק בידי מחלקת הרווחה. לא יינתנו שום

תקציבים לעיריית רמת השרון. היה ואוכלוסיית הקשישים תטופל מחוץ לאגף הרווחה על פי חוק.

מר אבי גרובר: אתם כל הזמן מנהלים את העירייה דרך הקריטריונים. יש עירייה, העירייה עובדת. אנחנו עובדים בתיאום לנושא של הגיל השלישי, עובדים יחד עם מינהל גיל הזהב, עם בית מלינוב, עם מועדון אלה. לא צריך כל מקום לקבוע. מנהלים את העיר, אנחנו יודעים לעשות את זה.

גב' דברת וייזר: זה לפי... אחרת הרווחה לא יכולה לקבל תקציבים ממשרד ממשלתי.

מר עידן למדן: אני לא שולל את הרווחה. אם יש פה את הרווחה ויש הצדקה לרווחה...

גב' שירלי פאר יגרמן: אבל לא צריך גם, גם, וגם. הרווחה אחראית על הקשישים. אני אסביר לך עידן, יש בעלת תפקיד אחת בעירייה, שהיא אמונה סטטוטורית על הקשישים, וזאת מנהלת אגף הרווחה, אין עוד בן אדם, זה כמו שאין עוד יועץ משפטי. זה תחום התמחות.

גב' דברת וייזר: עידן, זה בדיוק כמו תחום ההתנדבות, שלמרות שהוא אצלנו, היא אחראית עליו, כי אחרת היא לא יכולה לקבל את הכסף מתמיכה ממשרד ה... .

גב' שירלי פאר יגרמן: זה לא רק כסף, זה גם תחום התמחות.

גב' דברת וייזר: זה לפי חוק, אז אתה לא יכול לשנות את תחומי האחריות של המשרדים. אני חושב שברגע שיש לנו ראש מינהל גיל הזהב ויש לנו פעילויות לעמותות שעוזרות לניצולי שואה, ויש לנו קריטריונים כאלה, היא צריכה להיות חלק מהעניין.

מר אבי גרובר: היא תהיה חלק. אנחנו עובדים עם המנהלים שלנו בכל התחומים. אנחנו עובדים עם המנהלים שלנו בכל התחומים. היא יודעת מה עושים, היא יודעת למי נותנים כסף, תאמין לי שהיא יודעת. בוא לא ננהל את העירייה דרך התבחינים.

מר עידן למדן: אם היא לא נמצאת שם, אז היא לא יודעת.

מר אבי גרובר: עמותות של איכות סביבה, כבר פעם קודמת למעשה הסכמנו לזה, נתתם פה נוסח. נושא של טבע עירוני, זה גם כל הנושא של שתילת עצים ובכלל זו הכוונה.

מר אהרון אלמוג אסולין: יש פה אבל מטלה קטנה לחברי הוועדה.

גב' שירלי פאר יגרמן: טבלת חלוקת תמיכות פנימית.

מר אהרון אלמוג אסולין: ... את הטבלה הזאת, בדיוק.

גב' שירלי פאר יגרמן: אפשר לאשר את התבחינים ורק אחר כך להגיש את הטבלה? כי אנחנו לא נספיק. אני לא אספיק.

מר אבי גרובר: זה כמו כל הקוביות האלה פחות או יותר, בשינויים המחויבים, בסדר.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה 3 דקות לעשות את זה, אבל בסדר.

גב' שירלי פאר יגרמן: אני הלילה טסה, אני לא אספיק.

מר אבי גרובר: אהרון, לה מותר. זה כמו הטבלה שיש פה למטה לאוכלוסיות חדשות, בשינויים המחויבים לנושא של איכות סביבה.

מר אהרון אלמוג אסולין: יש מרכיבים שונים. בסדר, אפשר לאשר את זה ככה ואת הטבלה נבנה בנחת.

גב' שירלי פאר יגרמן: תודה רבה.

מר עידן למדן: רק תחזור לעמוד הקודם אבי, גם כן עמ' 7. היות

שהוסר נושא הבריאות, אז בשורה הרביעית צריך למחוק את הנושא של נושא הבריאות. היות שהלכנו אך ורק לנושא טיפול בעלי החיים.

מר אבי גרובר: גם בעלי חיים זה בריאות.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא, זה בדיוק העניין, שזה נוסח ככה שכאילו בריאות האוכלוסייה ובריאות בעלי חיים.

מר עידן למדן: מה זה בריאות? הכוונה היא מניעת כלבת, הכוונה היא מניעת-

מר אהרון אלמוג אסולין: בתכלס זה מניעת כלבת וכאלה דברים, כדי... בריאות הציבור.

מר עידן למדן: מחלות, בתחום הזה. אם זה לא רלוונטי, אז צריך למחוק את המילים האלה.

מר אבי גרובר: עוד פעם, אתה מטפל בבעלי החיים בשביל ל... בריאות.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, זה מנוסח רע, זה כל העניין.

מר עידן למדן: אם הכוונה היא לבריאות שנוגעת ועוסקת בבעלי חיים, תשאיר.

מר אבי גרובר: עידן, דלג, הכל בסדר.

מר עידן למדן: אם לא, אתה צריך למחוק. מה זה בריאות?

מר אבי גרובר: אז כן, אז כן. תסמוך על חברי הוועדה שאחרי זה

הם-

מר עידן למדן: אבי, אין לך פה מה לבוא. אתה לא תומך בעמותה

כזאת. אתה צריך למחוק את זה. או שתגדיר, או שתתייחס לבריאות-

מר אהרון אלמוג אסולין: אתה מוחק את המילים 'בריאות האוכלוסייה', זה כל העניין.

מר עידן למדן: תמחק את 2 השורות האלה, זה הכל.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה לא קשור לכלום, זו בעיית ניסוח.

מר עידן למדן: זה לא קשור לכלום כרגע כשאתה אומר בעלי חיים.

מר אבי גרובר: התמיכה תינתן לעמותה העוסקת באותם תחומים בהם המוסד פיתח מיומנות, וזאת לצורך הגברת הסיוע או התמיכה, הטיפול והמודעות.

מר אהרון אלמוג אסולין: ו-?

מר אבי גרובר: אמרת לי למחוק את השאר.

מר עידן למדן: לא, תמחק את 2 השורות האלה, כי ב-2 השורות הראשונות אתה אומר את זה. בעלי חיים, שורה 3 ו-4-

מר אבי גרובר: נמחקו 2 השורות, יאללה ביי. נקסט. עמותות לקידום מיזמים ופעולות קהילתיות. חבר'ה, הכוונה פה זה לרוטרי. בעמ' 7, בזה התחתון, שורה שלישית ורביעית.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא יודע, אני לא הבנתי את זה, אני חייב להגיד.

מר אבי גרובר: אני אומר לך מי מקבל פה כסף, רוטרי. עכשיו, אם אתם רוצים למחוק את הסעיף הזה, רוטרי לא יקבלו כסף. אני לא חושב שזו הכוונה שלכם.

מר עידן למדן: רוטרי קיבלו דרך התרבות והחינוך.

מר אבי גרובר: לא נכון, הם מקבלים פה כסף. בסעיף הזה, רוטרי מקבלים כסף.

גב' שירלי פאר יגרמן: לא, זה הכסף של רוטרי.

מר עידן למדן: הם קיבלו תמיד דרך התרבות והחינוך, לא דרך...

מר אבי גרובר: אני אומר לך שהם מקבלים פה כסף.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא חושב שזה, אבי.

???: עמ' 8, עמותות קידום מיזמים, פעולות קהילתיות.

גב' שירלי פאר יגרמן: הם כתבו – בשלב זה מומלץ להסיר.

מר אהרון אלמוג אסולין: אנחנו לא מבינים את זה.

גב' שירלי פאר יגרמן: סבבה.

מר אבי גרובר: אז הוא אומר לך שזה רוטרי. אז מה רוטרי? רוטרי

מספר המתנדבים במוסד? אתה נותן להם 25? זה לא מתיישב.

מר אבי גרובר: הם הגוף היחיד שמגיש בסעיף הזה.

גב' שירלי פאר יגרמן: היה ומחר ייגשו עוד גופים-

מר אבי גרובר: ולכן הם מקבלים את כל ה-100% בסעיף הזה.

אומר לך אמיתי, נו.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז בוא ננסח משהו שתואם לרוטרי.

גב' שירלי פאר יגרמן: אבל זה קידום מיזמים ופעילויות קהילתיות. זה

הכי שקוף.

מר אבי גרובר: אבל זה מה שזה אומר. יגיש עוד גוף כמו רוטרי, אז

אנחנו לפי המיזם הזה.

גב' שירלי פאר יגרמן: כל מיזם קהילתי יכול לקבל פה כסף.

מר אהרון אלמוג אסולין: רוטרי איננו מבקש תמיכה.

מר אבי גרובר: למה לא?

מר אהרון אלמוג אסולין: שנייה. רוטרי הוא גוף שותף לחלוקת מלגות של עירייה ושלחם.

מר אבי גרובר: אבל הוא מקבל פה כסף, 50,000 ₪.

מר אהרון אלמוג אסולין: זה אחד על אחד, אתה נותן 50,000, הוא נותן 50,000, ויחד מחלקים מלגות ב-10,000 ₪. בואו ננסח את זה פשוט לזה ולא את כל הסיפור הזה, כי הסיפור הזה איננו תואם לרוטרי, נורא מצטער.

מר עידן למדן: עד היום זה היה בתרבות וחינוך. הם קיבלו, אבל דרך התרבות וחינוך.

מר אהרון אלמוג אסולין: כן, זה בסדר גמור. אנחנו לא נגד התמיכה הזאת, זה לא כתוב נכון.

מר אבי גרובר: ... את הסעיף, עכשיו גם מחקתם את החינוך... גופים כאלה צריכים לקבל דרך ה-, זה המסלול של לקבל תמיכה מהעירייה. אגף החינוך לא יודע לתת לעמותות סתם כסף, אסור לו.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז אני חושב שבמטותא של הגזבר, היועמ"ש והמנכ"לית, יישבו 2 דקות וינסחו 3 משפטים אינטליגנטיים ולא טבלה שאין לה שום משמעות. נורא מצטער. אין לה שום משמעות.

גב' שירלי פאר יגרמן: רגע, גידי רוצה להגיד.

מר גידי טביב: הנושא של... כדי לתת מלגות, זו התכלית של הקשר עם רוטרי, אבל זה צריך לעבור דרך התמיכות. אז ניסחתי. מאיפה לקחתי את הניסוח? מדף האינטרנט של רוטרי. ראיתי שהם עוסקים במועדונים

חברתיים, בחיים האישיים והמקצועיים, מקדמים פעילויות הומניטאריות בקהילותיהם. אז נוח שהעירייה תיתן תמיכה לגופו שעוסקים בתחום של קידום מיזמים ופעילויות. זאת אומרת, את ההגדרה לקחתי מתוך האתר של רוטרי.

מר עידן למדן: ממה שכתבתם – לא לרוטרי, לא למלגות ולא לכולם. מה שכתבתם פתוח עכשיו לעוד 1,000 משתתפים.

מר אהרון אלמוג אסולין: איזה פתרון הוא נותן לעומת פתרונות קיימים.

מר אבי גרובר: אהרון, תהיה איתי שנייה. הסעיף הזה, תקנו אותי שם, זה לא משהו שאני באתי, הוספתי. זה משהו שכבר רץ שנים. אנחנו מעוניינים, גם אנחנו העירייה, לעזור לגופים שמעוניינים לעשות פעילויות קהילתיות ברמת השרון. בעמ' 8 מופיעה בגדול הכותרת – העירייה תיתן תמיכה למוסדות ציבור... פועלים בתחום קידום מיזמים ופעילויות קהילתיות ברמת השרון, לרבות קידום יזמות ופיתוח עסקי בקהילות החלשות. גם רוטרי, יש דרך אגב עוד כל מיני גופים שעושים. יש פעילות לנשים, יש את הגוף ההוא שיש לו שם את חנות הבגדים שעושה את הפעילות הזאת שם במורשה לשבטי ישראל שם למטה. יש גופים שעושים פעילויות קהילתיות ואנחנו רוצים לעזור להם. מרוב שאנחנו מנסים עכשיו את הכל להכניס לתוך איזושהי מסגרת, אנחנו בסוף ניתקע בפינות של המסגרת הזאת, ואנחנו אחרי זה, כשכן נרצה לבוא לעזור לגופים, לעשות פעילויות קהילתיות שזה דבר מבורך, הרי אנחנו לא נותנים. אמרנו שאנחנו לא נותנים 100% מהכסף, בשביל זה אני לא צריך עמותות. אם אני עושה 100% מהכסף, אנחנו יודעים לעשות ברווחה, בחינוך, בהרבה מאוד תחומים, הרבה מאוד פעילויות. אנחנו נותנים חלק מהכסף. אנחנו רוצים לעשות איזושהו סוג של matching מסוים.

יש פה ניסוח שמאפשר לנו להיות שותפים למיזמים כאלה. כל הזמן לנסות לחפש איפה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, אף אחד לא מחפש.

מר אבי גרובר: שנייה, הרי בסוף העירייה מאשרת פעמיים את הנושא של התמיכות. גם כשהיא שמה כמה כסף היא נותנת לכל סעיף כזה, זה פעם ראשונה. ופעם שנייה, שאחרי שיושבת אותה ועדה מקצועית שמחליטה, העירייה צריכה לאשר את זה. אנחנו אלה שמאשרים את זה פעמיים. אז למה אנחנו לא סומכים על עצמנו?

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, אני אענה לך מאוד בפשטות, ואולי יימצא הפתרון. פעם בחיים במועצה הזאת, 3.5 שנים, אנחנו יושבים על הגדרת קריטריונים בדיון, אני חייב להגיד דיון טוב.

מר אבי גרובר: סבבה.

מר אהרון אלמוג אסולין: יכולנו לעשות אותו הרבה יותר קל. בחרת בדרך הקשה, הגענו אליה וזה בסדר.

מר אבי גרובר: בוא לא ניכנס לזה.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא, הייתי חייב להיכנס לזה. עכשיו, פעם ראשונה שאנחנו יושבים על זה. עומד מולנו טקסט, שכשאתה קורא אותו, חי נפשי, אדם לא מבין אותו.

מר אבי גרובר: רמת השרון הבינה אותו נהדר שנים על שנים.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא, לא, לא. כי אף אחד לא התייחס אליו, זאת הבעיה. אף אחד לא התייחס אליו.

מר אבי גרובר: אני לא מכיר שמקבלים כסף ואנשים לא זה... אנשים מבינים יפה מאוד.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא, כקריטריון אף אחד לא התייחס אליו. ולכן, מה שאני מציע, כמו שהסרת את סעיף 6, ואמרת אנחנו ננסח אותו בנפרד. אני מציע שאת הדבר הזה נמחק. יש לך בפתח בעמ' 8 כמו שהקראת, את הרעיון הכללי שאנחנו כן תומכים בעמותות כאלה.

מר אבי גרובר: אתה אומר בלי הטבלה?

מר אהרון אלמוג אסולין: אם הגזבר יושב 10 דקות ומנסח-

מר אבי גרובר: אתה אומר נמחק את הטבלה?

מר אהרון אלמוג אסולין: כן.

מר אבי גרובר: סבבה.

מר אהרון אלמוג אסולין: הוא מנסח את הטבלה הכי אינטליגנטית שיכולה להיות, 10 דקות, לא יותר מזה.

מר עידן למדן: לא, זה גם הטבלה וזה גם ההקצאה כרגע.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, אבל חייבים לעשות את זה.

מר אבי גרובר: עמ' 8 נשאר?

מר אהרון אלמוג אסולין: עמ' 8 נשאר, ודאי.

מר אבי גרובר: את ה-2 שורות נשאר?

מר אהרון אלמוג אסולין: כן.

מר אבי גרובר: הטבלה ירדה, סבבה. נקסט.

מר אהרון אלמוג אסולין: הטבלה צריכה לעבור שינוי, זה הכל.

מר אבי גרובר: נקסט.

מר עידן למדן: הטבלה צריכה לבוא לאישור פה.

מר אהרון אלמוג אסולין: בסדר, אז אני אומר, אפשר לנסח.

מר עידן למדן: לא, כי כרגע אין קריטריונים.

מר אבי גרובר: נכון.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, אתה תפרסם את הקריטריונים, אתה תעדכן אותם בישיבת המועצה הבאה.

גב' שירה אבין: אפשר גם להעביר את זה במייל.

מר עידן למדן: הסעיף הזה הוא סעיף לא נכון...

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: חבר'ה, עמותות מאומצות. גידי, תקן אותי אם אני טועה, זה גם נושא של יד לבנים, זה גם נושא שהשנה הגישו ארגון אלמנות ויתומי צה"ל, ויכול להיות שגם ארגון נכי צה"ל יבקשו, נכון? הם גם רשאים לבקש בסעיף הזה.

???: ארגון נכי צה"ל רוצה כסף?

מר אבי גרובר: לא יודע, נראה. אם ירצה, ויהיו תושבי רמת השרון, והם יבקשו לקבל תמיכה מהעירייה, ותחליט הוועדה/המועצה שהיא מעוניינת לתת את הכסף, שיהיה אפשרות לתת כסף. למה לא? בסדר, משאירים?

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא הבנתי, סליחה, אני עניתי למשהו אחר.

מר אבי גרובר: אני אומר, אתם כותבים פה, הנושא מטופל על ידי יד לבנים ואין טעם להוסיף. אבל הגופים האלה זה לא גוף של העירייה, זה גופים חיצוניים.

גב' שירלי פאר יגרמן: גם יד לבנים זו עמותה.

מר אבי גרובר: ואנחנו כן מעוניינים לתמוך, והדרך היחידה לתת כסף זה מפה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אנחנו תומכים ביד לבנים. יד לבנים מתקצב בנפרד, נכון?

גב' שירלי פאר יגרמן: לא, לא. תבדיל בין יד לבנים המבנים והתרבות בפנים.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, זה לא קשור. אני מדבר על יד לבנים הנצחה.

מר אבי גרובר: העמותה? לא זה פה.

גב' שירלי פאר יגרמן: העמותה זה לא שלנו.

מר אהרון אלמוג אסולין: אנחנו לא תומכים בעמותה, עד כמה שאני יודע.

מר אבי גרובר: מה זאת אומרת?

גב' שירלי פאר יגרמן: בטח שכן.

מר אהרון אלמוג אסולין: יד לבנים?

גב' שירלי פאר יגרמן: בטח שכן.

מר אהרון אלמוג אסולין: כעמותה?

גב' שירלי פאר יגרמן: כן.

מר אהרון אלמוג אסולין: כמה אנחנו תומכים בה?

גב' שירלי פאר יגרמן: לא זוכרת, 25,000 ש"ח? לא זוכרת.

מר אהרון אלמוג אסולין: 50,000 זה על המקום, זה אני זוכר.

מר אבי גרובר: מיליונים זה על המקום. המקום עצמו מיליונים.

מר אהרון אלמוג אסולין: אז יכול להיות שזה 50,000.

- ד"ר איריס קלקא:** לא, זה לא קשור.
- גב' שירה אבין:** המקום זה מיליונים.
- מר אבי גרובר:** המחזור של יד לבנים זה סדר גודל של מיליונים שמתגלגלים במהלך השנה.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** טוב, אז אני לא בקיא. 50,000 זה העמותה.
- מר אבי גרובר:** אם יש לנו גופים ממלכתיים, עמותות ממלכתיות שרוצות להיכנס...
- מר גידי טביב:** ... כאשר השנה הגישו גם עמותה נוספת...
- מר אהרון אלמוג אסולין:** ... צריך להשאיר את זה.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** זה בדיוק מה שחשבנו. אז זה נשאר. הלאה.
- מר אבי גרובר:** יאללה, משאירים את זה?
- מר עידן למדן:** אבי, בקריטריונים, רק שנייה, תחזור לעמ' 12, עוד פעם אותה מחיקה ממוקדם, איפה שה-35%, צריך למחוק את העמותות לבריאות הציבור.
- מר אבי גרובר:** סבבה.
- מר עידן למדן:** בהתאם לשינוי הקודם.
- מר אבי גרובר:** מחקנו את הבריאות, אז מוחקים את כל מה שקשור לבריאות הציבור.
- מר עידן למדן:** בדיוק.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** אני מבקש 2 הערות לסעיף הזה של עמ' 14.
- מר אבי גרובר:** עמותות תרבות וחינוך?

מר אהרון אלמוג אסולין: כן.

מר אבי גרובר: אתם מחקתם פה את החינוך.

מר אהרון אלמוג אסולין: לכן אני רוצה להתייחס, לפני שאנחנו דנים בזה. אני חשבתי שכל הנושא שלנו בתחום החינוך מסתכם ב-2,000 ש"ח לעמותת פוש.

גב' דברת וייזר: 8,000 ש"ח וזה גם ביזיון.

גב' נורית אבנר: זה מעט מידיי.

גב' דברת וייזר: בסדר, זה גם ביזיון, לא משנה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני קיבלתי 2,000 ש"ח כנתון, אבל זה לא חשוב, זו העמותה היחידה. אני חושב שאין מה להביא את זה לשולחן הזה. א' – כי הסכום הוא פעוט. ב' – מערכת החינוך מקבלת תקציבים מספיק מכובדים.

גב' שירלי פאר יגרמן: זה לא נכון.

מר אבי גרובר: היא לא יכולה לתת לגוף כזה.

מר אהרון אלמוג אסולין: דקה, דקה. ביקשתי להתייחס כדי לחזור בי מהעניין הזה. אני מבין שאגף החינוך לא יכול לתת תמיכה בעמותה הספציפית הזאת, אז אין ברירה, אנחנו נשאיר אותה, ולכן אני חוזר בי בעניין הזה. ההערה שנייה, יש לי פה איזה פליטת קולמוס. הוספתי – על המוסד המבקש תמיכה, לפעול בשיתוף ובבקרה של מנהלת מחלקת התרבות. אני מבקש להתנצל בפני אלי שגיא, מנהל מחלקת התרבות.

מר גיא קלנר: מנהל מוכשר.

מר אהרון אלמוג אסולין: הוספתי ת' בטעות.

???: היה.

מר גיא קלנר: מה זה היה?

- מר עידן למדן:** אגב, כאן היו מלגות של רוטרי.
- מר אבי גרובר:** עמותות תרבות וחינוך?
- מר אהרון אלמוג אסולין:** כן, כן, זה יהיה חינוך, אין מה לעשות.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** שנייה רגע, מיכה, אתה רוצה להתייחס?
- עו"ד מיכה בלוס:** לא, זו הערה...
- מר אבי גרובר:** מיכה גם אמר לפני ש...
- מר אהרון אלמוג אסולין:** אני חזרתי בי כי הבנתי את העניין הזה. בדקתי.
- גב' שירלי פאר יגרמן:** אז אנחנו לא מוסיפים את התוספת שלכם, אלא משאירים את הסעיף כרגיל.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** לא, עם התוספות של...
- גב' שירלי פאר יגרמן:** עם סעיפי 4 ו-5, זה יורד.
- עו"ד מיכה בלוס:** אני רק רציתי להוסיף משהו, אדוני ראש העירייה. בדיון הקודם נתתי שהתבחינים שוויוניים ותואמים את הדין, אז לאור התוספת פה מה שנעשה, אז גם התוספת תואמת לדין. אז זה בסדר. צריך את זה למשרד הפנים.
- מר אבי גרובר:** אנחנו עוד לא סיימנו, אבל בסדר. יש עוד סעיף אחד.
- עו"ד מיכה בלוס:** מבחינתי, מבחינתי.
- מר אבי גרובר:** אבל אתה סומך עליי בסעיף הבא?
- עו"ד מיכה בלוס:** אני סומך.
- מר אבי גרובר:** זהו, אנחנו בעמוד האחרון.

עו"ד מיכה בלוס: זהו, אני אצטרך להוציא עוד מכתב בעניין הזה,

בשביל להעביר את זה למשרד הפנים לאישור.

מר אבי גרובר: אוקיי... דת, אתם הוספתם פה – אירועים

הקשורים לפעילות דתית של כל הזרמים, יעברו תבחין בהענקת תמיכה

לבקשת העמותה. כל הנושא של פעילויות, אני לא יודע בדיוק מה זה אומר

פעילות דתית, אבל יש לנו את התרבות התורנית וכל הדבר הזה.

מר אהרון אלמוג אסולין: אירועים, אירועים.

גב' שירלי פאר יגרמן: זה לא בתמיכות.

גב' נורית אבנר: זה דרך התרבות.

מר אבי גרובר: יש תרבות תורנית בעירייה, יש בתוך התרבות

שמתייחס לנושא של תרבות תורנית, ושם אנחנו נותנים כסף לטובת הנושא

הזה של פעילויות תרבות כאלה ואחרות. ואם אתם רוצים שם לוודא, אבל זה

לא בתמיכות. הסעיף הזה בגדול, שירותי דת.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני לא לגמרי מבין. התוספות שאנחנו הוספנו שם.

מר אבי גרובר: הוספת את סעיף 4.

מר אהרון אלמוג אסולין: הוספתי גם את התוספת של משתתפים ולא רק

תלמידים. הוספתי את המילה 'משתתפים', לא רק תלמידים.

גב' שירלי פאר יגרמן: איפה כתבת?

גב' דברת וייזר: באיזה סעיף?

מר אהרון אלמוג אסולין: מספר התלמידים/משתתפים.

מר אבי גרובר: אוקיי. חמק לנו מתחת לרדאר.

גב' שירלי פאר יגרמן: נכון. את המילה הזאת משתתפים לא ראיתי.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני מתנצל.

מר עידן למדן: וגם הסיפא באותה טבלה.

מר אבי גרובר: כן.

מר אהרון אלמוג אסולין: וסעיף 4 שמתייחס לאירועים. כי יש פעילויות, הרי אנחנו באים לתת תמיכה לגופי דת כאלה ואחרים, שעוסקים במסורת ישראל, בדת ישראל, על פי איזה שהם קריטריונים. אני חושב שגוף שמרים 10 אירועים שקשורים לפעילות דתית, צריך להיתמך בצורה שונה מגוף שמרים אירוע אחד כזה בשנה. לא? אירוע זה לא חגיגה, זה לא כנס בכיכר שעושים תיקון שבועות. לא. זה יכול להיות אירוע של הרצאה.

מר אבי גרובר: לא, הבנתי מה אתה אומר. אתה נתת לו ביטוי ש-

מר אהרון אלמוג אסולין: יכול להיות שהעברית שלי לא משובחת, בכל זאת עולה חדש.

מר אבי גרובר: פשוט לא היית פה מספיק בשנים. אתה לא מספיק מבקר.

מר אהרון אלמוג אסולין: בדיוק. פלא שאני בכלל בשליטה.

ד"ר איריס קלקא: אבי, לי יש בעיה של הבנת הנקרא. כאילו למה זה צריך להיות עמותות שירותי דת? אלא עמותות שעוסקות בתכני דת ומסורת ישראל.

מר אבי גרובר: בואו, בואו, עכשיו אנחנו... לא נצא מזה.

ד"ר איריס קלקא: למה שירותים?

(מדברים ביחד)

מר אבי גרובר: אנחנו פשוט צריכים לקבוע משקולות. יש עכשיו

90% מספר התלמידים. מה שאתה אומר, זה למעשה להכניס פה עוד שורה שתתייחס למספר פעילויות.

מר אהרון אלמוג אסולין: פעילויות. במקום אירועים, אתה יכול לכתוב פעילויות.

מר אבי גרובר: מספר פעילויות/אירועים.

מר אהרון אלמוג אסולין: מאה אחוז.

מר אבי גרובר: ולמשל לקבוע ש-70% יהיה לפי מספר התלמידים, 20% לפי מספר הפעילויות.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא, לא. תשאיר את זה כ-90%.

מר אבי גרובר: אבל אם אתה לא כותב פה משקולות.

מר אהרון אלמוג אסולין: היום לא סופרים פעילויות. אני אומר בוא נוסיף פעילויות על ה-90% האלה. למה לעשות את ההפרדה? אתה סתם תסבך את הוועדות שיצטרכו לעשות עכשיו תחשיבים לכל הדבר הזה.

גב' נורית אבנר: אני בכלל לא מבינה למה צריך את הטבלה הזאת.

מר אהרון אלמוג אסולין: שים את זה ביחד.

מר אבי גרובר: מספר התלמידים/משתתפים תושבי העיר/מספר הפעילויות.

מר אהרון אלמוג אסולין: מאה אחוז.

מר אבי גרובר: סבבה.

גב' נורית אבנר: אבי, בשביל מה צריך בכלל את הטבלה הזאת?

מר אבי גרובר: כי ככה כאילו מחשבים את זה. סבבה, אוקיי?

סיכמנו?

מר עידן למדן: אבי, אני רוצה להוסיף פה גם בסעיף 1 בעמ' הזה, גם מסורת ישראל אחרי הרצאות דת – ומסורת ישראל. וגם בסיפא של השורה הראשונה בפסקה השנייה.

מר אבי גרובר: מסורת ישראל?

מר עידן למדן: כי היום לא מקבלים, למרות מה שאתה הצגת כתרבות עירונית תורנית, יש מוסד אחד שלא מקבל לא כתרבות ולא כעמותת דת, ולכן אני חושב שחשוב לציין את זה, ולכן כל הנושא הזה והתוספת של הפעילויות והמשתתפים. אז זה יגדיר שלפחות במקום אחד הוא יהיה זכאי. לכן הייתי מוסיף בסיפא – מסורת ישראל.

מר אבי גרובר: הוסף.

מר עידן למדן: ושורה ראשונה...

גב' שירלי פאר יגרמן: רשמתי.

מר אבי גרובר: מי בעד?

מר אהרון אלמוג אסולין: אני חייב הערה אישית.

מר אבי גרובר: לא.

מר גיא קלנר: הערה או הודעה אישית?

מר אהרון אלמוג אסולין: חייב הערה.

מר אבי גרובר: לא, אתה לא חייב.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, אני חייב.

מר אבי גרובר: אתה לא חייב.

מר אהרון אלמוג אסולין: אבי, אני חייב.

מר אבי גרובר: אתה לא חייב.

מר אהרון אלמוג אסולין: את הדבר הזה-

מר אבי גרובר: אתה רוצה שנמשיך את הפינג-פונג הזה?

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, לא.

מר אבי גרובר: לא, אתה לא חייב.

מר רפאל בראל: שום פינג-פונג, יש לו הערה אישית.

מר אבי גרובר: ניהלנו את זה יפה, למה עכשיו ניכנס למקום

האישי?

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, זה לא למקום האישי. אני חושב שהדיון הזה

יכול היה להיחסך היום.

מר אבי גרובר: נכון.

מר אהרון אלמוג אסולין: יכולת לחסוך לנו עוד דרישה ל-9א', ויכולנו, אם

הגזבר היה מעביר לך את כל ההערות שלי, והיית דן בהן לעומקן, היית מבין

שלא כצעקתה, יכולנו להיות מאחורי זה. עכשיו זה יעבור פה אחד, אני

מקווה, וככה זה צריך להיות. תודה רבה.

מר אבי גרובר: יאללה.

מר רפאל בראל: שעה וחצי.

גב' שירלי פאר יגרמן: אתה לא רוצה לענות לו?

מר אבי גרובר: לא, לא. על מה שהוא אמר? אני לא מסכים איתו.

מר רפאל בראל: אתה יכול לא להסכים, אבל זו המציאות.

מר אבי גרובר: אם אתה אמרת, זו המציאות.

מר רפאל בראל: אתה יכול לא להסכים, זו המציאות, מה לעשות.

גב' שירלי פאר יגרמן: הצבעה, אבי, הצבעה.

מר אבי גרובר: חבר'ה, אני גמרתי להתווכח אתכם על כל הניסיונות שלכם להראות למי יש יותר גדול. די, לא רוצה להיכנס לשם. מספיק, די, זה לא לכבוד האכסניה. אפשר להצביע? בואו נצביע.

מר עידן למדן: אני מבקש שנייה לפני ההצבעה משפט אחד. לאור העובדה שאנחנו ביטלנו את הטבלה בעמ' 12, את הטבלה שקשורה לעמ' 8, אני הייתי מציע ומבקש כרגע בדיוק, יחד עם סעיף 6, גם את העניין הזה של העמותות לקידום מיזמים ופעילויות, שתבוא גם ההגדרה וגם הטבלה, יחד עם סעיף 6 הקודם אלינו.

מר אבי גרובר: לא, לא, לא.

גב' שירלי פאר יגרמן: מה? לא הבנתי.

מר עידן למדן: להשאיר את זה כרגע ריק...

מר אבי גרובר: אני משאיר את ה-2 סעיפים של 8.

גב' דברת וייזר: צריך לדעת מתי לעצור את זה.

מר אבי גרובר: עידן, די.

מר עידן למדן: כרגע לא... כסף עד שאין את הטבלה...

מר אבי גרובר: אני לא יודע, זה יגידו המשפטי. יש ועדה.

מר עידן למדן: זה משהו מאוד אקוטי כרגע.

מר אבי גרובר: אני משאיר את ה-2 הסעיפים האלה. די, עידן, כל

פעם עושים משהו ואתה חייב עוד משהו.

מר אהרון אלמוג אסולין: יש לכם בעיה... טבלה שתתמוך בסעיף 8?

מר עידן למדן: יש לך 45,000, אתה עכשיו מה תעשה? ...

מר אהרון אלמוג אסולין: עידן, גידי, יחד עם הוועדה שלו, עד ה-1.9 יבנו את הטבלה הזאת, ובזה זה נגמר. זה הכל.

מר עידן למדן: בסדר, שמובהר שלא מחלקים לפני הטבלה. אם זה מובהר לפרוטוקול, אין לי בעיה. זה מובהר לפרוטוקול, אדוני ראש העירייה?

מר אבי גרובר: מי בעד הנוסח כמו שהקראנו אותו?

מר עידן למדן: זה מובהר לפרוטוקול?

מר אבי גרובר: לא. יש את ה-2 סעיפים של 8.

מר עידן למדן: לא מובהר לפרוטוקול? אתה רוצה לחלק כסף לפני הטבלה? אני רוצה רק שיובהר שב-1.9 יועברו 2 הדברים האלה. אתה רוצה להשאיר את זה, תבהיר את זה. אתה לא הולך לחלק עכשיו כסף אם אתה מביא טבלה ומכין אותה.

מר אהרון אלמוג אסולין: הוא לא יחלק כסף מהטעם הפשוט שזה חייב להגיע לכאן. ואני אומר לך, תהיה טבלה לתבחינים ב-1.9. גידי מסוגל לעשות את זה.

מר עידן למדן: תודה רבה.

מר אבי גרובר: מי בעד הנוסח שעברנו עליו וסיכמנו עליו כאן? פה אחד? תודה רבה, פה אחד. אני סוגר את ישיבה 36.

החלטה מס' 99: הוחלט פה אחד לאשר את הצעת התבחינים לתמיכות ברמת השרון לשנת 2018, כפוף להערות כל החברים.

עיריית רמת השרון

פרטיכל מליאה שלא מן המניין מס' 36, מיום 14.8.2017

שירלי פאר
מנכ"לית העירייה

אבי גרובר
ראש העירייה

קובץ החלטות

1. דיון בהצעה לסדר של קבוצת חברי המועצה מיום 8.8.17 ועניינה "הצעת תבחינים רמת השרון 2018".

החלטה מס' 99: הוחלט פה אחד לאשר את הצעת התבחינים לתמיכות ברמת השרון לשנת 2018, כפוף להערות כל החברים.